Cod ECLI ECLI:RO:CACRV:2018:089.000450
Dosar nr. 93/54/2018

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Sentinţa Nr. 450/2018
Şedinţa publică de la 03 Octombrie 2018
Completul compus din:
PREŞEDINTE: Alina Răescu
Grefier: Maria Florescu

x.x

Pe rol, rezultatul dezbaterilor privind acţiunea formulată de reclamantele ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE APMR), ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE PRO PACT), ASOCIAŢIA COLEGIUL MEDIATORILOR(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE COLEGIUL MEDIATORILOR) şi intervenienţii în nume propriu BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN şi TUDOR DANIEL, BIROU MEDIATOR BOBAR COSMINA FLAVIA şi BIROU MEDIATOR STOICU MIHAELA NARCISA, împotriva pârâtului CONSILIUL DE MEDIERE, având ca obiect anulare act administrativ.

Mersul dezbaterilor şi concluziile părţilor au fost consemnate în încheierea de şedinţă din data de 19.09.2018, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentinţă şi când instanţa a amânat pronunţarea la această dată la solicitarea reclamanţilor şi intervenienţilor în nume propriu BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN, TUDOR DANIEL pentru a depune Concluzii scrise.

C U R T E A:

Asupra acţiunii de faţă;

Prin acţiunea formulată la această instanţă, reclamantele ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA (denumită în continuare APMR) cu sediul în Bucureşti, str. Amiral Ion Murgescu nr. 6, et. 1, sector 2, ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT (denumită în continuare Pro Pact) cu sediul în Craiova, str. Şoimului nr. 6, jud. Dolj, ASOCIAŢIA COLEGIUL MEDIATORILOR (denumită în continuare Colegiul Mediatorilor) cu sediul în Bucureşti, Şos Colentina nr. 53, parter, sector 2, în contradictoriu cu CONSILIUL DE MEDIERE cu sediul în Bucureşti, Şos Nicolae Titulescu nr. 88B, sector 1 au formulat acţiune, solicitând anularea în întregime, respectiv în parte, a următoarele hotărâri emise de Consiliul de mediere, după cum urmează:

- Art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012;
- Art. 3 şi 4 din Hotărârea nr. 197/25.02.2012;
- Hotărârea nr. 20/31.05.2014;
- Hotărârea nr. 04/19.02.2016;
- Hotărârea nr. 15/13.04.2016;
- Art. 1, 2, 3 şi 4 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016;
- Hotărârea nr.31/08.08.2016.

În fapt, reclamantele s-au adresat Consiliului de Mediere prin plângerea prealabilă nr. 1851/30.05.2017 formulată împotriva actelor administrative normative reprezentate de hotărârile precizate mai sus, solicitând revocarea în întregime, respectiv în parte a acestora.

Consiliul de mediere nu a răspuns plângerii prealabile formulate de reclamante în termenul prevăzut de art.2 alin.(l) lit.h) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Reclamantele sunt organisme sociale interesate, astfel cum acestea sunt definite de dispoziţiile art. 2 alin 1 lit. s) din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ "organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, sindicate, asociaţii, fundaţii şi altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecţia drepturilor diferitelor categorii de cetăţeni sau, după caz, buna funcţionare a serviciilor publice administrative;"

Cele 3 asociaţii reclamante sunt înfiinţate în baza dispoziţiilor OG 26/2000 privind asociaţiile şi fundaţiile şi art. 24 din Legea 192/2006, în scopul reprezentării drepturilor şi intereselor profesionale ale mediatorilor precum şi în scopul protejării statutului mediatorilor membrii, fiind asociaţii profesionale ale mediatorilor.

Dreptul asociaţiilor profesionale (organisme non-guvernamentale formate exclusiv din mediatori) de a acţiona în scopul reprezentării drepturilor şi intereselor profesionale ale membrilor lor derivă din Legea nr.192/2006, Capitolul 3- Organizarea şi exercitarea activităţii mediatorilor, art.24: „Mediatorii se constituie în asociaţii profesionale locale şi naţionale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale şi protejarea statutului lor, şi pot adera la asociaţii profesionale internaţionale în condiţiile legii. "

Astfel, conform art. 3 din Statutul Asociaţiei Profesionale a Mediatorilor din România, "Scopul asociaţiei este promovarea si asigurarea unui standard de înaltă calitate a medierii în România, promovarea şi reprezentarea intereselor profesionale ale mediatorilor precum şi protejarea statutului profesional al acestora.". La art. 4 lit. b) Statutul APMR prevede ca unul din obiectivele asociaţiei este "Promovarea si protejarea drepturilor si intereselor nepatrimoniale ale mediatorilor ". In ceea ce priveşte forma juridică a APMR. Statutul prevede la art. 1: "Asociaţia Profesională a Mediatorilor din România (APMR) este o organizaţie neguvernamentală, apolitică şi fără scop patrimonial, persoană juridică de naţionalitate română constituită conform legii, în vederea realizării unor activităţi de interes general şi precum şi în interesul personal nepatrimonial al propriilor membrii"

Statutul Asociaţiei Profesionale de Mediere Pro Pact, la art. 3.1 prevede ca scop al asociaţiei: " ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT are drept scop reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor, protejarea statutului lor si apărarea drepturilor si intereselor acestora". Totodată, Statutul stipulează în cuprinsul art. 2.1. paragraful 2 cine sunt membrii asociaţiei "Membrii asociaţiei deţin calitatea de mediatori autorizaţi în condiţiile Legii nr.192/2006." Forma juridică a acestei asociaţii este definită la art. 2.1. paragraful 1 din Statut: "ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT este o organizaţie nonguvernamentală, independentă, cu personalitate juridică, care se înfiinţează pe baza înţelegerii de punere în comun a unei contribuţii materiale, a cunoştinţelor şi aportului în muncă. Ea îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 26/2000, aprobata cu modificări si completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările si completările ulterioare şi prezentul statut. "

Prevederile art.5 din Statutul Asociaţiei Colegiul Mediatorilor menţionează scopul acestei asociaţii profesionale "COLEGIUL MEDIATORILOR are drept scop principal reprezentarea intereselor profesionale ale membrilor săi- mediatori autorizaţi şi/sau recunoscuţi în România, în condiţiile legii, promovarea utilizării medierii ca metodă alternativă de soluţionare a tuturor categoriile lor dispute, dezvoltarea profesiei de mediator şi încurajarea practicării medierii la nivel naţional şi internaţional în toate mediile ce au competenţă în analizarea şi soluţionarea conflictelor". Art . 2 din Statutul Colegiului Mediatorilor prevede forma juridică, astfel: " COLEGIUL MEDIATORILOR este o asociaţie profesională a mediatorilor autorizaţi, persoană juridică română fără scop lucrativ, apolitică, nonconfesională,

nonguvernamentală şi nonprofit, înfiinţată în temeiul OG nr. 26/2000, completată şi modificată şi a art. 24 din Legea 192/2006 privind medierea şi organizarea profesiei de mediator, cu modificările şi completările ulterioare. "

Totodată, reclamantele sunt asociaţii profesionale ale mediatorilor, care au fost înscrise în Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere Secţiunea 1- Asociaţii profesionale ale mediatorilor. Astfel, APMR este înscrisă în acest Registru prin decizia Consiliul de Mediere nr. 111/11.03.2009, Pro Pact este înscrisă în Registrul menţionat prin decizia Consiliul de Mediere nr. 47/19.03.2012 iar Colegiul Mediatorilor, prin decizia Consiliului de Mediere nr. 377/21.01.2010. Prin înscriere, reclamantele au făcut cunoscut Consiliului de Mediere actele lor constitutive, respectând condiţiile legii în vederea înscrierii asociaţiilor în Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere-Secţiunea I.

Conform Legii nr.192/2006, sistemul din domeniul serviciului de mediere si al profesiei de mediator este organizat astfel:

1. Consiliul de mediere, organism de interes public, persoană juridică de drept public, înfiinţat prin lege, înregistrat în Registrul instituţiilor publice, elaborat de Agenţia pentru Agenda Electronică a României, agenţie guvernamentală în coordonarea Primului Ministru. Consiliul de mediere are ca scop al activităţii punerea în aplicare a Legii 192/2006 privind furnizarea serviciului de mediere, în interesul public.

În România, serviciul de mediere este un serviciu autorizat, în conformitate cu dispoziţiile Directivei 2006/CE/123/ a Parlamentului European si Consiliului privind serviciile din cadrul pieţei interne, Directivă transpusă în legislaţia noastră prin OUG nr.49/2009. Serviciul de mediere este prestat de mediatorii autorizaţi, în cadrul formelor de exercitare ale profesiei sau în cadrul organizaţiilor neguvernamentale, prevăzute la art. 22 din Legea nr.192/2006.

Reglementările Legii 192/2006 privind profesia de mediator, se referă la drepturile şi obligaţiile mediatorilor, ca prestatori ai serviciului de mediere.

Atât serviciul de mediere cât şi profesia de mediator sunt reglementate numai şi în totalitate de Legea nr.192/2006.

Consiliul de mediere nu are nicio atribuţie de reglementare privind condiţiile de furnizare a serviciului de mediere, accesul si exercitarea profesiei de mediator . Consiliul are numai rolul de a pune în aplicare dispoziţiile legii, fiind un administrator al sistemului, atribuţiile sale fiind explicite şi limitativ prevăzute în art. 20 din Legea 192/2006.

Consiliul de mediere ia decizii privind activitatea sa, în aplicarea Legii 192/2006, în limita atribuţiilor sale stabilite de Lege şi nu are calitatea legală de a modifica prin deciziile sale, hotărârile sau orice alt act al său, condiţiile de furnizare a serviciului de mediere sau/şi de acces şi exercitare a profesiei de mediator şi nici cu privire la drepturile şi obligaţiile mediatorilor în cadrul furnizării serviciului de mediere şi exercitării profesiei de mediator.

Deşi este format din mediatori, la rândul lor aleşi de către mediatori, Consiliul nu este o entitate de tip profesional şi nu are atribuţii de conducere a profesiei, ci este o entitate care pune în aplicare dispoziţiile Legii, din perspectiva interesului public. Legea 192/2006 a fost elaborată în scopul implementării Directivei 2008/PE/52 privind medierea în cazul litigiilor civile şi comerciale.

Organismul prin care Statul Român a pus în aplicare prevederile Legii cu privire la furnizarea serviciului şi autorizarea mediatorilor este Consiliul de mediere.

Autorizaţia de furnizare a serviciului de mediere este , în conformitate cu prevederile Directivei 2006/CE/123, pe durată nelimitată.

2. Organizaţii furnizoare de servicii de mediere, conform art. 22 din Legea nr.192/2006, în cadrul cărora mediatori angajaţi desfăşoară activitatea de mediere.

3. Asociaţiile profesionale ale mediatorilor, prevăzute la art 24 din Lege.

În privinţa dreptului de furnizare a serviciilor, Statul, prin Legea 192/2006, a stabilit condiţiile de autorizare a mediatorilor. Prin Lege au fost stabilite şi drepturile şi obligaţiile

mediatorilor în raport cu beneficiarii serviciului,cu autoritățile precum și obligațiile legate de procedură.

In privința reprezentării intereselor profesionale ale mediatorilor, a apărării drepturilor lor GARANTATE PRIN LEGE, a statutului lor profesional, Legea a dispus ca singure entități, asociațiile profesionale ale mediatorilor. Mediatorii au libertatea de a decide cu cine se asociază, acesta fiind un drept al lor regăsit și la nivel internațional.

Asociațiile profesionale prevăzute la art. 24 din Legea 192/2006 se diferențiază de organizațiile prevăzute la art. 22 prin faptul că asociațiile profesionale nu furnizează servicii de mediere.

Pentru a exista o evidență a organizațiilor și asociațiilor profesionale, dar și pentru a le diferenția, Consiliul de mediere le-a înregistrat corespunzător art. 22 si respectiv art.24, în funcție de activitate și scop.

Încă din cursul anului 2016, Consiliul de mediere a inițiat o serie de acțiuni împotriva mediatorilor, având ca scop colectarea de fonduri în vederea susținerii cheltuielilor foarte mari și nejustificate(cu indemnizații și salarii) ale instituției și acoperirii deficitului lunar, constant, înregistrat începând cu luna mai 2014(când a fost pronunțată decizia Curții Constituționale a României referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (l2) din Legea nr.192/2006 privind sancțiunea neparticipării părților la ședința obligatorie de informare asupra avantajelor medierii).

Aceste acțiuni au ca efect condiționarea dreptului mediatorilor de a-și exercita liber profesia, drept consfințit de Legea nr.192/2006, act normativ care nu prevede obligația mediatorilor autorizați de a plăti sume de bani obligatorii, ulterior autorizării, ca și condiție pentru exercitarea profesiei.

Singura sumă de bani, prevăzută expres de lege cu titlul de taxă, este aceea de autorizare la care se face referire în art.8 alin.(l).

În acest sens, Consiliul de mediere a emis Hotărârile nr. 04/19.02.2016, 15/13.04.2016, 30/08.08.2016, 31/08.08.2016(a căror anulare o solicităm pentru motivele pe care le vom detalia în continuare) și ulterior a procedat la acționarea în instanță a mediatorilor pentru recuperarea așa-ziselor sume restante reprezentând taxe profesionale anuale, deși nu avea dreptul să acționeze în numele consiliilor anterioare, neexistând un proces-verbal de preluare a unor astfel de "creanțe" iar temeiurile invocate sunt hotărâri diferite referitoare la "taxe' adoptate în mandatele consiliilor anterioare. Precizăm că, în susținerea acțiunilor din instanțe, Consiliul de mediere a invocat și dispozițiile din Hotărârile nr. 196/25.02.2012 și nr. 197/25.02.2012.

Totodată, prin Hotărârea nr.30/08.08.2016 au fost instituite sancțiuni cu suspendarea sau excluderea din profesie pentru mediatorii care înregistrează restanțe în ultimii 3 ani, respectiv a celor cu restanțe mai mari de 3 ani.

În toată această perioadă membrii asociațiilor au fost notificați și amenințați cu suspendarea sau excluderea din profesie, cu constituirea de comisii de disciplină și cu acționarea în instanță în situația în care nu vor achita sumele de bani pretinse de Consiliul de mediere. Pe de altă parte, membrilor acestora care au solicitat suspendarea din calitatea de mediator, la cerere, li s-a condiționat emiterea deciziei de suspendare de achitarea „taxelor restante".

Mai mulți membri ai asociațiilor au fost acționați în instanță, solicitându-li-se sume de bani, în temeiul hotărârilor a căror anulare face obiectul prezentei acțiuni.

Totodată, pe site-ul Consiliului de mediere au fost afișate astfel de mesaje. In acest sens, menționează:

- Anunțul publicat în data de 30.05.2017, cu privire la aplicarea Hotărârii nr.30/08.08.2016: „ Stimați colegi mediatori,

Începând cu data de 9 iunie 2017, Consiliul de Mediere va da curs Hot. nr. 30/08.08.2016 prin care se va trece la constituirea Comisiilor de Disciplină în vederea identificării și clarificării situației plăților taxelor profesionale anuale ale mediatorilor. Astfel, mediatorii care înregistrează

restanţe pe o perioadă mai mare de 3 ani vor fi radiaţi din Tabloul Mediatorilor, iar cei care înregistrează restanţe pe o perioadă de până în 3 ani vor fi suspendaţi.

Comisiile de Disciplină se vor constitui conform statutului şi hotărârii mai sus menţionată, la nivelul fiecărui judeţ, acestea fiind conduse de către un membru al Consiliului de Mediere ".

Concomitent membrilor asociaţiilor acestora, le-a fost restricţionat accesul sau participarea la o serie de acţiuni/activităţi ce ţin de instituţia medierii,condiţia impusă de Consiliul de mediere fiind aceea a achitării „restanţelor la plata taxei profesionale". De asemenea, pe site-ul Consiliului de mediere au fost afişate mesaje similare adresate tuturor mediatorilor. În acest sens, menţionează:

- Anunţul publicat pe site-ul Consiliului de mediere în data de 05.05.2017:

„ Consiliul de Mediere şi Camera de Comerţ si Industrie a Municipiului Bucureşti (C.C.I.B.) se pregătesc pentru implementarea Directivei 2013/11/UE - SAL. In perioada următoare, instituţia noastră şi C.C.LB. vor semna un protocol de colaborare prin care mediatorii vor avea posibilitatea să îşi desfăşoare activitatea în cadrul procedurilor SAL pentru „profesionişti" (persoane juridice/comercianţi).

In acest sens, în cadrul Consiliului de Mediere a fost creat departamentul SAL (prin Hotărârea CdM nr. 29 din 07.05.2015) şi, implicit, a fost creată o listă a mediatorilor care doresc să devină entităţi SAL.

Unul dintre criteriile care permit înscrierea pe această listă este cel al achitării taxei profesionale la zi. Celelalte criterii vor fi publicate ulterior după finalizarea protocolului şi comunicate către mediatori".

- Anunţul publicat pe site-ul Consiliului de mediere în data de 26.07.2017: „ Stimaţi colegi mediatori,

In vederea întocmirii listei judeţene a mediatorilor care îşi oferă disponibilitatea pentru a media conflictele de malpraxis medical - conform protocolului de colaborare încheiat ieri între Consiliul de Mediere şi Colegiul Pacienţilor din România, rugăm pe aceia dintre dumneavoastră, care îşi manifestă intenţia de a fi incluşi în acest proiect, să Le trimită pe adresa secretariat@cmediere.ro, până cel târziu la data de 6 august 2017, un e-mail care să conţină numele şi prenumele mediatorului interesat, denumirea formei de exercitare a profesiei, datele actuale de contact, precum şi dovada achitării taxei profesionale la zi. Condiţia achitării taxei anuale constituie o circumstanţă obligatorie alături de cerinţa ca mediatorul să aibă drept de exercitare a profesiei. "

I. Criticile de ordin general privind nelegalitatea dispoziţiilor din hotărârile a căror anulare se solicită:

Consiliul de mediere este o instituţie de interes public care se organizează şi funcţionează conform prevederilor Legii nr.192/2006, atribuţiile sale fiind prevăzute în art. 20. Conform acestor atribuţii Consiliului de mediere nu are dreptul de a institui taxe profesionale de tip anual în sarcina mediatorilor (în sensul unei sume de plată obligatorie pentru mediatori), taxe care ar constitui o condiţie pentru exercitarea profesiei şi prin care s-ar încălca durata nelimitată de autorizare ca mediator, garantată prin lege.

Totodată, art. 21 din lege prevede: "Consiliul de mediere îşi acoperă cheltuielile de organizare şi funcţionare din venituri proprii, după cum urmează:

a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor;

b) donaţii, sponsorizări, finanţări şi alte surse de venit, dobândite în condiţiile legii;

c) încasări din vânzarea publicaţiilor proprii;

d) sumele provenind din amenzile aplicate ca sancţiuni disciplinare;

e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament."

Potrivit literei e), reclamantul poate presta anumite servicii, activităţi, detaliate şi acceptate de către mediatori, din care poate obţine alte venituri, cu excepţia celor prevăzute la lit.

a)- d), cu condiţia descrierii acestor servicii în Regulamentul său de organizare şi funcţionare.

Prin dispoziţiile hotărârilor emise în perioada 2012-2016, a căror anulare o solicită, „taxa" a fost modificată sub aspectul denumirii, cuantumului şi conţinutului său. Totodată, termenele de plată au fost diferite, ca şi sancţiunile pentru neplata acesteia.

Pentru a constitui obligaţie de plată pentru mediatori, taxele profesionale stabilite de către Consiliul de mediere trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

- Legea nr.192/2006 să prevadă obligaţia mediatorilor de a plăti taxe profesionale, ceea ce nu există, sau

- Legea nr.192/2006 să prevadă o activitate obligatorie pentru mediatori care să fie prestată lor de către Consiliul de mediere şi pe care mediatorii să fie obligaţi să o plătească acestuia, în baza lit. e) din art. 21, ceea ce de asemenea nu există.

Legea nr.192/2006 nu prevede nicio obligaţie de plată a vreunei taxe, ulterior autorizării (singurele taxe menţionate de lege sunt cele provenind din autorizarea mediatorilor).

In consecinţă, mediatorii nu sunt obligaţi să plătească nicio taxă către Consiliul de mediere, ci numai sume de bani pentru activităţile precizate în Regulamentul său de organizare şi funcţionare(ROF) , prestate mediatorilor la cerere, cum sunt: taxa pentru avizare sediu secundar, taxa pentru modificarea formei de exercitare, taxa pentru acreditare formator, taxe care au fost prevăzute clar în ROF.

Dacă legiuitorul ar fi avut în vedere o obligaţie de plată a unei taxe în sarcina mediatorilor, pentru susţinerea financiară a Consiliului de mediere, ar fi prevăzut-o în mod expres în lege, ar fi stabilit un sistem în care fixarea cuantumului acesteia să fie decisă de mediatori în funcţie de cheltuielile Consiliului- aprobate de mediatori, bugetul de venituri şi cheltuieli să fie aprobat, de asemenea de către mediatori şi să existe şi mecanismul de descărcare de gestiune, precum şi dovedirea efectuării activităţilor şi prezentarea documentele aferente cheltuielilor. Totodată, legiuitorul ar fi prevăzut şi mecanisme de control din partea corpului profesional (comisie de cenzori) care sa verifice modul în care sunt cheltuiţi banii colectaţi de la mediatori. Pentru toate acestea, ar fi fost necesar un alt sistem de administrare a Consiliului de mediere.

Astfel de mecanisme nu există în lege, ceea ce demonstrează o dată în plus intenţia legiuitorului de a nu oferi instituţiei Consiliul de mediere dreptul de a institui taxe, deoarece ar fi creat un sistem abuziv de colectare de bani lipsit de posibilitatea de control al cheltuirii fondurilor constituite din contribuţia membrilor corpului profesional.

Legea a construit un sistem corect, în care mediatorii nu sunt în vreun raport de obligaţie financiară cu Consiliul după faza de autorizare, taxa de autorizare fiind singura obligaţie de plata instituită prin lege. După autorizare, raportul dintre mediatori şi Consiliu este un raport ca între orice instituţie care acordă o autorizaţie, o licenţă de furnizare a unui serviciu şi beneficiari.

Stabilirea unilaterală de către membrii Consiliului, care sunt mediatori practicieni, a obligaţiei de plată a unei taxe de către mediatori, plasează membrii Consiliului în situaţia de concurenţă neloială şi conflict de interese, odată ce se condiţionează exercitarea profesiei de plata taxei iar mediatorii membri în Consiliu îşi asigură, prin indemnizaţiile plătite din taxele mediatorilor, resursa necesară continuării exercitării profesiei.

Faptul ca mediatorii membri ai Consiliului decid, numai ei, cuantumul taxei, pot stabili un nivel inaccesibil pentru mulţi mediatori, eliminându-şi astfel concurenţa.

Datorită faptului că membrii Consiliului sunt mediatori care desfăşoară activitatea de mediere în timpul exercitării mandatului de membru în Consiliu, Legea 192/2006 nu a permis ca atribuţie a Consiliului stabilirea de taxe pentru mediatori, în cuantum decis de mediatorii-membri în Consiliu, deoarece s-ar fi creat o situaţie de concurenţă neloială şi de conflict de interese, caz în care membrii Consiliului ar fi trebuit să se abţină de la vot, ceea ce ar fi avut ca şi consecinţă imposibilitatea adoptării hotărârilor. Practic, un astfel de mecanism este inaplicabil.

Sistemul construit de Legea 192/2006 nu permite astfel de hotărâri ale membrilor Consiliului, din cauza calității lor de mediatori practicieni.

Principala sursă de finanţare a Consiliului (peste 90%) a fost reprezentată de taxa de autorizare ca mediator(în cuantum de 900 de lei) plătită de persoanele care au absolvit cursurile de formare în domeniu şi care au dorit să se autorizeze în profesie pentru a avea drept de practică. Astfel, în cei peste zece ani de existenţă un număr de aproximativ 11.000 de mediatori s-au autorizat în profesie, ceea ce a însemnat încasări de aproape 10 milioane de lei(RON).

Majoritatea resurselor financiare au fost cheltuite, în ultimii 4 ani, pentru plata indemnizaţiilor membrilor şi a salariilor personalului angajat. în prezent cheltuielile lunare ale Consiliului de mediere sunt de aproximativ 150.000 lei din care aprox. 60.000 lei reprezintă indemnizaţiile încasate de membrii consiliului iar 70.000 lei sunt cheltuieli cu salariile angajaţilor (în condiţiile în care în perioada 2014-2017 deficitul anual constant real al instituţiei a fost de aproximativ 1.400.000 lei).

Pe de altă parte, Consiliul de mediere nu a manifestat în toţi aceşti ani transparenţă financiară faţă de mediatori, nepublicând rapoarte financiare detaliate din care să rezulte modul în care au fost cheltuiţi banii încasaţi cu titlu de taxe de autorizare, "taxe de administrare a tabloului" sau „taxe profesionale". Aceasta cu atât mai mult cu cât unele dintre aceste taxe, aşa cum vom arăta, erau declarate a fi destinate prestării unor activităţi, ceea ce impunea justificarea cheltuirii acestor fonduri în vederea realizării strict a acelor activităţi preconizate.

Consiliul de mediere este un simplu organism administrativ care doar pune în aplicare dispoziţiile legii; el nu este organul superior de conducere al profesiei de mediator şi nici un organism asociativ al mediatorilor. Mai mult, Consiliul de Mediere este înregistrat în Registrul Naţional al Instituţiilor Publice din România la poziţia 10304.

Pârâtul nu poate pretinde mediatorilor sa-i susţină financiar funcţionarea curentă prin achitarea unei taxe anuale denumită în mod convenabil de pârâtă "taxa profesională" în scopul de a crea confuzie cu privire la existenţa unei obligaţii profesionale de a o plăti.

Nu există niciun text de lege care să condiţioneze dreptul de practică al mediatorului de plata unei sume de bani anuale la organismul de interes public, care 1-a autorizat, respectiv la Consiliul de Mediere.

Astfel, prin hotărârile a căror anulare o solicită sunt încălcate şi dispoziţiile art. 7 şi 8 din Legea 192/2006, care prevăd că mediatorul este autorizat să exercite profesia, plătind o singură taxă, cea de autorizare.

Autorizaţia de practică nu are un termen de valabilitate anual. Mediatorul nu este obligat de lege să-şi reînnoiască anual autorizaţia ca să exercite profesia şi nici să plătească o taxa de reautorizare anuală. În sensul legii, mediatorul este autorizat, urmând a avea drept de practică în baza autorizaţiei până la suspendarea sau încetarea, după caz, a calităţii de mediator, numai în condiţiile prevăzute de Legea 192/2006 la art. 14 şi, respectiv art. 15.

Directiva 2006/CE/123 prevede, ca regulă generală, că în piaţa internă a Uniunii Europene furnizarea serviciilor este liberă. în cazuri bine justificate, dacă există un interes public, statul poate condiţiona furnizarea serviciului de o autorizare.

În art. 11, Directiva 2006/CE/123 a Parlamentului European si Consiliului privind serviciile în cadrul pieţei interne prevede ca regulă "o autorizaţie nu este acordată unui prestator pe o durată limitată". Excepţiile de la regulă sunt două: i) existenţa unui motiv imperativ de interes general, astfel cum acesta este definit în glosarul de termeni în cuprinsul Directivei şi ii)reînnoirea autorizaţiei. Nici una din aceste excepţii nu se regăsesc în Legea 192/2006.

Conform OG nr. 13/2010 Ministerul Justiţiei este autoritatea responsabilă cu implementarea Directivei 2006/CE/123 în cazul profesiilor care se află în sfera sa de reglementare , între care şi mediatorii.

OG 13/2010 pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul justiţiei în vederea transpunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieţei interne prevede în preambul : „...ţinând cont de

evaluarea efectuată asupra regimurilor de autorizare pentru profesiile aflate în sfera competenţei de reglementare a Ministerului Justiţiei, care a relevat necesitatea modificării cadrului legal în ceea ce priveşte traducătorii, mediatorii, experţii tehnici judiciari şi experţii criminal işti... Guvernul adoptă prezenta ordonanţă." în cuprinsul ordonanţei, Articolul II se referă exclusiv la dobândirea calităţii de mediator.

Totodată Art. 161 din Legea 192/2006 stabileşte: „ în ceea ce priveşte procedurile şi formalităţile de autorizare, precum şi exercitarea profesiei de mediator, prevederile prezentei legi se completează cu dispoziţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii şi libertatea de a furniza servicii în România. "

În consecinţă, orice modificare privind regimul de autorizare a mediatorilor, este în sfera atribuţiilor Ministerului Justiţiei şi nu a Consiliului de mediere.

Prin hotărârile a căror anulare o solicită, Consiliul de mediere a modificat Regimul de autorizare a mediatorilor, încălcând dreptul mediatorilor de a furniza serviciul de mediere şi implicit de exercitare a profesiei de mediator, în condiţiile garantate de Legea 192/2006; şi-a depăşit atribuţiile şi a încălcat dispoziţiile legii privind obiectul său de activitate.

În fapt, prin adoptarea hotărârilor a căror anulare o solicită, Consiliul de mediere s-a substituit Ministerului Justiţiei, ca autoritate ce are în competenţă reglementarea profesiei de mediator.

În concluzie, niciuna dintre taxele profesionale prevăzute în Hotărârile 196/2012, 197/2012. 20/2014. 04/2016. 15/2016. 30/2016 şi 31/2016 nu îndeplinesc condiţiile de legalitate prevăzute de art. 21 din Legea nr.192/2006 pentru a constitui venituri la Consiliul de mediere şi în consecinţa nu pot fi încasate.

Niciuna dintre taxele profesionale menţionate nu îndeplineşte condiţia de legalitate pentru a constitui obligaţii de plată pentru mediatori, deoarece nu există în lege obligaţii de plată a vreunei taxe profesionale.

II. Criticile privind nelegalitatea dispoziţiilor din hotărârile a căror anulare se solicită:

A. Art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012.

Prin Hotărârea nr. 196/25.02.2012 se introduce o „taxa anuală profesională" în cuantum de 300 de lei, ca obligaţie pentru toţi mediatorii, deşi Legea nr. 192/2006 nu prevede o astfel de taxă.

Taxa anuală profesională introdusă prin art.5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 nu îndeplineşte condiţiile art 21 lit. e) pentru a constitui în mod legal venit al Consiliului de mediere deoarece nu este menţionată în ROF şi nu există activitatea descrisă pentru care acesta pretinde plata, ca în cazul celorlalte taxe de la art. 9 lit. c-i din ROF.

Această taxă este ilegală, deoarece Consiliul de mediere nu are calitatea legală de a institui taxe profesionale şi în niciun caz nu are calitatea legală de a stabili obligaţii de plată pentru mediatori prin care se condiţionează anual dreptul de furnizare a serviciului de mediere şi de exercitare a profesiei, acest drept fiind garantat de lege prin termenul nelimitat al autorizării ca mediator.

Nu există niciun text de lege, care să condiţioneze dreptul mediatorului de furnizare a serviciului de mediere de plata unei sume de bani anuale la organismul de interes public, care 1-a autorizat, respectiv la Consiliul de Mediere.

Autorizaţia de practică nu are un termen de valabilitate anual. Mediatorul nu este obligat de lege să-şi reînnoiască anual autorizaţia, ca să exercite profesia şi nici să plătească o "taxa de reautorizare anuală". În sensul legii, mediatorul este autorizat, urmând a avea drept de practică în baza autorizaţiei până la suspendarea sau încetarea, după caz, a calităţii de mediator, numai în condiţiile prevăzute de Legea 192/2006 la art. 14 şi, respectiv art. 15.

În art. 11, Directiva 123/2006 a Parlamentului European si Consiliului privind serviciile în cadrul pieţei interne prevede ca regulă " o autorizaţie nu este acordată unui prestator pe o durată limitată". Excepţiile de la regulă sunt două: i) existenţa unui motiv imperativ de interes general, astfel cum acesta este definit în glosarul de termeni în cuprinsul Directivei şi

ii)reînnoirea autorizaţiei. Niciuna din aceste excepţii nu se regăsesc în Legea 192/2006. In consecinţă, autorizaţia de mediator are o durată nelimitată în timp.

Legea 192/2006 asigură autorizarea mediatorilor pe termen nelimitat şi nu permite condiţionarea furnizării serviciului de mediere de plata unor sume de bani anuale, aceasta fiind o condiţionare, care modifică în fapt durata autorizării şi totodată introduce o condiţie neacceptată în piaţa furnizării libere a serviciilor, respectiv că numai cei, care ar dispune anual de o anumita suma de bani, determinată de Consiliul de Mediere, să aibă dreptul de a-şi exercita profesia. în acelaşi sens sunt şi dispoziţiile Directivei nr. 123/2006 privind serviciile în cadrul pieţei interne.

Ca şi în cazul altor servicii, piaţa trebuie să asigure atât pentru furnizori (mediatori) cât şi pentru consumatori (beneficiarii medierii) servicii bazate pe competenţă, informare corectă şi concurenţă loială, nu bazate pe capacităţi financiare de cumpărare anuală a dreptului de furnizare a serviciului de mediere. Consiliul de Mediere trebuie să respecte egalitatea de şanse în asigurarea accesului pe piaţa muncii şi să nu condiţioneze prin sume de bani exercitarea profesiei.

Prin art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012, Consiliul de mediere a modificat Regimul de autorizare prevăzut de Legea 192/2006, deşi nu are calitatea legală de a modifica condiţiile de exercitare a profesiei de mediator.

Din dispoziţiile OG nr. 13/2010 („regimurile de autorizare pentru profesiile aflate în SFERA COMPETENŢEI DE REGLEMENTARE A MINISTERULUI JUSTIŢIEI ...MEDIATORII...")' rezultă cu claritate faptul că numai Ministerul Justiţiei şi nu Consiliul de mediere, are competenţa de reglementare a profesiei de mediator şi de stabilire a Regimului de autorizare, în conformitate cu prevederile Directivei 2006/CE/123.

B. Art. 3 şi 4 din Hotărârea nr. 197/25.02.2012

Hotărârea nr. 197/25.02.2012, subsecventă Hotărârii nr. 196/25.02.2012, schimbă destinaţia sumelor de bani încasate de instituţia Consiliul de mediere cu titlul de taxă de administrare tablou, în perioada 01.01.2012-25.02.2014. Astfel, dincolo de caracterul ilegal reprezentat de însăşi sintagma introdusă prin hotărârea anterioară, respectiv aceea de „taxa anuală profesională", Hotărârea nr.197 echivalează o sumă de bani plătită până la acel moment pentru o activitate concretă prestată de Consiliul de mediere, şi anume administrarea tabloului mediatorilor autorizaţi constând în activităţi de publicitate (activitate diferită de activitatea obligatorie a Consiliului stabilită în art 12 alin (3) din Lege) , cu o sumă de bani cu caracter abstract şi nedefinită.

Taxa de administrare a Tabloului mediatorilor nu poate fi convertită într-o taxă „fără activitate", ce contravine dispoziţiilor art.21 lit. e) din Legea nr.192/2006. Art.4 din Hotărârea nr. 197/25.02.2012 stabileşte că mediatorii care deja achitaseră taxa de administrare a Tabloului pentru anul 2012 (cunoscând că o fac pentru o activitate concretă a instituţiei, de publicitate), de fapt nu vor primi în schimb niciun serviciu ci doar au plătit o „taxă profesionala".

Aceasta în contextul în care, aşa cum auarătat anterior, art.5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 modifica art.2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 (în care era prevăzută taxa de administrare a Tabloului, ca serviciu de publicitate, promovare a mediatorilor înscrişi în Tabloul mediatorilor autorizaţi), înlocuind practic o taxă pentru un serviciu prestat cu una lipsită de o activitate concretă, începând cu acest moment, Consiliul de mediere începe să încaseze sume de bani pe care le utilizează în diverse scopuri, fără ca mediatorii care le-au plătit să cunoască modalitatea de folosire a sumelor de bani. Aceasta în condiţiile în care, bugetul de venituri şi cheltuieli este aprobat doar de Consiliul de mediere, nu există mecanism de control financiar iar rapoartele financiare au lipsit cu desăvârşire.

C. Hotărârea nr. 20/31.05.2014

Hotărârea nr. 20/31.05.2014 ale cărei efecte au operat în perioada cuprinsă între 31.05.2014- 12.04.2016, defineşte taxa anuală profesională ca fiind taxa datorată de fiecare mediator autorizat în vederea asigurării veniturilor necesare administrării Tabloului mediatorilor în conformitate cu cerinţele Legii. Totodată, detaliază activităţile ce urmau să fie realizate din

sumele încasate, precum şi sancţiunile aplicabile mediatorilor în caz de nerespectare a obligaţiei de achitare a taxei.

Astfel, în art. 2 sunt enumerate activităţile aferente taxei prestate, iar în art. 4 sancţiunea nedisciplinara a neîndeplinirii obligaţiei. Mediatorii care nu ar fi achitat această taxă ar fi suportat restricţiile prevăzute în art.4, respectiv li s-a fi refuzat participarea la conferinţa anuală, la întâlnirile profesionale regionale şi la stagiile profesionale organizate de Consiliu şi nu ar fi avut acces la biblioteca de specialitate organizată la Consiliul de mediere.

Pe de altă parte, nu au cunoştinţă dacă în perioada 2014-2016 au fost prestate toate activităţile de publicitate descrise în Hotărârea nr.20/31.05.2014, deoarece nu a existat nicio informare cu privire la efectuarea acestor activităţi, nici cu privire la costuri sau buget. De asemenea, Consiliul de mediere nu a prezentat un raport de activitate privind realizarea activităţilor respective.

Pregătirea Tabloului şi publicarea sa în Monitorul Oficial nu este obligaţia legală mediatorilor, ci a Consiliului de mediere, conform art. 12 şi 20 din Legea nr.192/2006. Tabloul mediatorilor este produsul final al Consiliului de mediere şi totodată unul din scopurile pentru care a fost înfiinţat, şi anume punerea la dispoziţia publicului şi a instituţiilor a listei mediatorilor autorizaţi. Tabloul este un document la dispoziţia organelor judiciare care recomandă medierea, conform dispoziţiilor legii. în realizarea acestui interes, legea dispune publicarea Tabloului mediatorilor pe site-ul Ministerului Justiţiei.

Tabloul mediatorilor nu este un instrument de publicitate pentru mediatori, ci este un document dispus prin lege, în art. 12, pentru interesul public al celor interesaţi să solicite serviciul de mediere, al instanţelor judecătoreşti, autorităţilor administraţiei publice locale.

Aceste activităţi prevăzute în art. 12 din Legea 192/2006 nu sunt activităţi pentru publicitatea mediatorilor. Publicarea Tabloului mediatorilor pe site-ul Ministerului Justiţiei nu se realizează pentru publicitatea mediatorilor ci pentru a se îndeplini obligaţia Statului Român de a implementa Directiva 2008/PE52 privind medierea in litigiile civile si comerciale, inclusiv de a informa consumatorii serviciului de mediere şi instituţiile implicate în aplicarea Directivei.

In interesul public si pentru informarea publică, Legea a dispus ca obligaţie pentru organismul de interes public - Consiliul de mediere (pe care 1-a înfiinţat prin lege cu scopul de a duce la îndeplinire obligaţiile statului)- de a gestiona şi publica Tabloul mediatorilor şi de a-1 pune la dispoziţia celor interesaţi la sediul său, al instanţelor judecătoreşti, autorităţilor administraţiei publice locale şi al Ministerului Justiţiei.

Aceste obligaţii nu revin mediatorilor, ci Consiliului de mediere, conform dispoziţiilor art. 12 si art. 20 lit f) din Legea 192/2006.

Îndeplinirea de către Consiliu a obligaţiilor prevăzute de art. 12 din Legea 192/2006, inclusiv publicarea Tabloului mediatorilor în Monitorul Oficial nu depinde de susţinerea financiară de către mediatori a activităţii care este obligaţia Consiliului de mediere, ci realizarea sa se asigură din veniturile Consiliului, prevăzute explicit în art. 21 din Legea nr.192/2006.

Activitatea Consiliului de mediere, constând în publicarea Tabloului mediatorilor nu este o activitate pe care acesta o prestează mediatorilor contra cost.

Administrarea Tabloului publicat pe site-ul Consiliului de mediere nu este obligaţie a mediatorilor, iar veniturile instituţiei după perioada de început a activităţii acestuia au fost suficiente încât să nu necesite o sursă suplimentară, cu atât mai mult cu cât au fost introduse taxe specifice pentru activitatea de modificare a datelor din Tablou (schimbare sediu, schimbare nume, modificare a formei de exercitare, date de contact, etc), actualizându-se astfel Tabloul.

Activităţile prevăzute la lit c) şi d) din Hotărârea nr. 20/31.05.2014 sunt activităţi de publicitate a mediatorilor, astfel cum se şi precizează la lit. d), diferite de activităţile obligatorii pentru Consiliu de la art. 12 alin. (3) .

Însă, aceste activităţi nu pot avea un caracter obligatoriu pentru mediatori deoarece nu există în lege o astfel de obligaţie pentru mediatori şi nici pentru Consiliu, de a face publicitate mediatorilor.

Sunt servicii prestate mediatorilor, la cerere. Astfel cum se precizează la lit. d), pot exista mai multe tipuri de publicaţii, pe domenii de interes, specialitate, etc. Nu toţi mediatorii sunt interesaţi de toate publicaţiile.

Un astfel de serviciu de publicitate se gestionează altfel: se propun publicaţiile de către Consiliul de mediere; se ofertează serviciul; se comunică mediatorilor costurile; mediatorii optează, şi în funcţie de costuri şi numărul mediatorilor care au optat se stabileşte suma de plată.

Numai în aceste condiţii se naşte un raport valabil de obligaţie de plata.

Prin Hotărârea nr. 20/31.05.2014, Consiliul dispune mediatorilor obligaţia de plată anuală a unei sume de bani cu titlul de taxă profesională, pentru activităţi care nu cad în sarcina mediatorilor (lit. a) si b)), ci a Consiliului şi pentru servicii de publicitate nesolicitate (lit c) si d)).

Nu există în Legea 192/2006 obligaţia mediatorilor de a plăti Consiliului o taxă profesională anuală pentru administrarea Tabloului mediatorilor, nici pentru activităţile de la lit. a) si b) ce cad în sarcina Consiliului şi nici pentru servicii de publicitate. Nu există în Lege obligaţia mediatorilor de a plăti anual servicii de publicitate nesolicitate, decise unilateral de Consiliu, pentru care Consiliul impune o suma fixată pe baza unor criterii necunoscute şi ulterior nejustificând cheltuirea sumelor de bani în niciun fel.

Hotărârea nr.20/31.05.2014 nu îndeplineşte nici ea condiţia de legalitate prevăzută în art 21 lit. e) din lege, activităţile prevăzute în cuprinsul ei neregăsindu-se în Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere în vigoare la acel moment.

Activităţile prevăzute prin Hotărârea nr.20/31.05.2014 au fost abrogate prin Hotărârea nr. 15/13.04.2016, ceea ce demonstrează faptul ca sfera taxei profesionale pentru administrarea Tabloului mediatorilor este incertă, poate fi pentru orice activitate decide Consiliul, în orice cuantum, fără ca mediatorii sa aibă drept de decizie.

D. Hotărârea nr. 04/19.02.2016

Conform art. 2: „Mediatorii autorizaţi care nu şi-au îndeplinit obligaţiile de plată conform condiţiilor stabilite la articolul 1 din prezenta hotărâre fn.r. 30.04.2016] vor fi suspendaţi conform art.38 litera e). Din Legea nr.192/2006 privind medierea şi organizarea profesiei de mediator şi art. 31 al in. 2, litera n). Statutul profesiei de mediator "

Prin art. 31 lit n) din Statutul profesiei de mediator se reglementează sancţionarea disciplinară a mediatorului cu suspendarea dreptului de exercitare a profesiei de la o lună la 6 luni, după caz, pentru nerespectarea a obligaţiei de a achita taxa profesională până la 31 decembrie a anului fiscal, pentru care această taxă se datorează. Reglementarea este nelegală. Consiliul de Mediere foloseşte în mod nelegal o pârghie legală. Astfel, suspendarea, ca sancţiune disciplinară poate fi aplicată doar în condiţiile stricte ale dispoziţiilor legii, care reglementează răspunderea disciplinară, respectiv în condiţiile art. 38-40 din Legea 192/2006. în ipoteza în care taxa ar avea fundament legal, neplata acesteia nu poate fi considerată încălcare a probităţii profesionale.

O taxă reglementată legal s-ar datora pentru o prestare de serviciu a organismului de interes public. Neplata acesteia are ca şi consecinţă directă, neprestarea serviciului sau refuzul soluţionării unei cereri ori respingerea cererii. în acest sens ca exemplu, neplata taxei de autorizare ar conduce la refuzul motivat al autorizării. In niciun caz, neplata unor taxe nu poate fi temei al sancţionării disciplinare.

Raţiunea răspunderii disciplinare este în primul rând fundamentată de necesitatea asigurării protecţiei consumatorului serviciului de mediere în cazul, în care mediatorul are un comportament lipsit de etică profesională şi totodată, de nevoia de a asigura relaţii profesionale etice între membrii aceleiaşi profesii.

Răspunderea disciplinară este unul din mecanismele de control a calităţii serviciilor furnizate de mediatori. în acest sens la pct. 17 din preambulul Directivei 52/2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă şi comercială, referindu-se la mecanismele de control a calităţii serviciilor furnizate de mediatori, prevede: "Aceste mecanisme ar trebui să

urmărească menţinerea flexibilităţii procedurii de mediere şi a autonomiei părţilor şi garantarea faptului că medierea este efectuată de o manieră eficace, imparţială şi competentă. Ar trebui atrasă atenţia mediatorilor cu privire la Codul european de conduită pentru mediatori, care ar trebui pus de asemenea, la dispoziţia publicului larg pe internet.'" În consecinţă, obiectivele unui mecanism de control al calităţii serviciilor, nu au nicio legătură cu urmărirea plăţii unor taxe.

Acest mecanism nu ar trebui folosit ca instrument de constrângere pentru colectare de taxe. Acest mecanism trebuie folosit în limitele legii şi ale scopului pentru care a fost creat. Art. 40 din Legea 192/2006 stabileşte cine are calitate să deschidă o procedură disciplinară: "Orice persoană interesată poate sesiza Consiliul de mediere, în scris şi sub semnătură, în legătură cu săvârşirea unei abateri profesionale dintre cele prevăzute la art. 38 ". Astfel, textul de lege prevede existenţa unei sesizări scrise şi sub semnătură de la persoana interesată, condiţie care nu este îndeplinită în cazul reglementării de la art. 31 lit n) din Statutul profesiei de mediator.

Totodată, o taxă, care s-ar datora legal pentru prestarea unui serviciu de către Consiliul de Mediere poate fi solicitată doar la momentul prestării serviciului. în acest caz, se naşte dreptul Consiliului de Mediere de a încasa taxa doar la momentul la care serviciul său este solicitat iar Consiliul prestează serviciul. Nu există conform Legii 192/2006 servicii prestate de Consiliul de Mediere, obligatoriu de acceptat şi de plătit de către mediatori. De exemplu, dacă Consiliul de Mediere organizează o conferinţă naţională nu poate obliga mediatorii sa participe şi să plătească taxa de participare.

Cu atât mai mult, când taxa profesională este nelegală, astfel cum a arătat mai sus, mediatorul nu poate fi sancţionat disciplinar pentru neplata acesteia.

De asemenea, condiţionarea exercitării profesiei de plata anuală a unei taxe este nelegală, astfel cum a explicitat anterior.

Stabilirea unei fapte ca abatere încadrabilă la art. 38 lit. e) se realizează exclusiv de către Comisia de disciplină, în cadrul procedurii prevăzute la art. 40 din Legea 192/2006.

Consiliul de mediere nu are calitatea legală de a stabili, în afara procedurii disciplinare, încadrări ale faptelor la abaterile de la art. 38 lit e).

Sancţiunile disciplinare sunt stabilite în cadrul procedurii disciplinare prevăzute la art. 40, şi nu prin hotărâri ale Consiliului şi nici prin Statutul profesiei, ci la propunerea Comisiei de disciplină.

Prin excepţie de la art. 40, conform art 20 lit. j), Consiliul de mediere are atribuţia de a stabili normele de răspundere disciplinară numai pentru abaterile prevăzute în Codul de etica si deontologie profesională.

În Codul de etică şi deontologie profesională nu există obligaţia etică de a plăti Consiliului taxa profesională anuală şi nici nu poate exista, din cauza faptului că nu este o obligaţie de natura eticii profesionale, nu se regăseşte în Codul european de conduită a mediatorului şi, în consecinţă nici în Codul de etică şi deontologie profesională prevăzut în art. 20 lit j) din Lege. Deci, Consiliul a instituit o condiţie care modifică regimul de autorizare şi de exercitare a profesiei.

Neplata unei taxe profesionale de natura celei instituite de Consiliu nu este o fapta din sfera încălcării eticii şi deontologiei profesionale, ce aduce atingere probităţii profesionale, ci o condiţie adăugată Legii 192/2006 de către Consiliul de mediere, pentru a avea dreptul de a furniza serviciul de mediere şi de a exercita profesia în funcţie de plata unei sume de bani către Consiliu. O astfel de prevedere încalcă dreptul mediatorilor de autorizare pe durata nelimitată, fără alte obligaţii şi modifică regimul de autorizare prevăzut de Legea 192/2006 şi Directiva 2006/CE/123. In consecinţă, fapta de a nu plati "taxa profesionala", nu este o abatere încadrabilă la art. 38 lit. e) din Lege.

E. Hotărârea nr. 15/13.04.2016

Prin Hotărârea nr. 15/13.04.2016 s-a modificat Hotărârea nr. 20/31.05.2014, fiind eliminate subactivităţile pentru care se solicită taxă profesională, rămânând numai destinaţia generală, aceea de „administrare a Tabloului mediatorilor in conformitate cu cerinţele legii".

Totodată, Hotărârea nr. 15/13.04.2016 elimină sancţiunile prevăzute de art.4 din Hotărârea nr. 20/31.05.2014.

Conform art.l din hotărâre, taxa anuală profesională este redefinită ca fiind taxa care se achită anual de fiecare mediator autorizat, înscris în Tabloul mediatorilor în vederea asigurării veniturilor Consiliului de mediere necesare administrării Tabloului mediatorilor în conformitate cu cerinţele legii . Prin urmare, Consiliul de mediere a instituit o taxă diferită de cea prevăzută prin Hotărârea nr.20/2014, al cărei caracter este nelegal deoarece, în primul rând nu îndeplineşte condiţiile art 21 lit. e) din Legea nr.192/2006, în ceea ce priveşte stabilirea activităţii în cuprinsul Regulamentului de organizare şi funcţionare al instituţiei în vigoare la acel moment.

Pe de altă parte, administrarea Tabloului mediatorilor în conformitate cu cerinţele Legii, astfel cum au explicitat şi în cazul Hotărârii nr.20/31.05.2014, nu este obligaţia legală mediatorilor, ci a Consiliului de mediere, conform art. 12 şi 20 din Legea nr.192/2006.Tabloul este un document la dispoziţia organelor judiciare care recomandă medierea, conform dispoziţiilor legii. In realizarea acestui interes, Legea dispune publicarea Tabloului mediatorilor pe site-ul Ministerului Justiţiei.

Tabloul mediatorilor nu este un instrument de publicitate pentru mediatori, ci este un document dispus prin lege pentru interesul public al celor care solicită serviciul de mediere. întrucât obligaţia de publicare a Tabloului mediatorilor nu incumbă mediatorilor, ci Consiliului de mediere, publicarea Tabloului mediatorilor în Monitorul Oficial nu depinde de susţinerea financiară de către mediatori a activităţii care este obligaţia Consiliului de mediere, ci realizarea sa se asigură din veniturile Consiliului, prevăzute explicit în art. 21 din Legea nr.192/2006.

Activitatea Consiliului de mediere, constând în publicarea Tabloului mediatorilor nu este o activitate pe care acesta o prestează mediatorilor contra cost.

Administrarea Tabloului din site-ul CM nu este obligaţie a mediatorilor, iar veniturile Consiliului de mediere începând cu perioada de început a activităţii acestuia au fost suficiente încât să nu necesite o sursă suplimentară, cu atât mai mult cu cât au fost introduse taxe specifice pentru activitatea de modificare a datelor din Tablou(schimbare sediu, formă de exercitare, date de contact, etc.) actualizându-se astfel Tabloul.

Textul articolului 2 din Hotărârea nr. 15/13.04.2016 confirmă destinaţia reală a sumelor pe care Consiliul de mediere urma să le colecteze (şi pe care le colectează şi în prezent) de la mediatori: încasările Consiliului de mediere din taxa profesională se constituie ca venit propriu destinat susţinerii activităţii Consiliului de mediere. Astfel, deşi art.21 din Legea nr.192/2006 precizează limitativ care sunt sursele de venit din care instituţia îşi acoperă cheltuielile, instituţia a intenţionat şi intenţionează şi în prezent să creeze în mod artificial, fără a fi prevăzută de lege, o cotizaţie, o contribuţie, o cotă fixă pe care mediatorii să o plătească pentru a-si exercita profesia. O astfel de prevedere are un profund şi evident caracter nelegal având în vedere aspectele pe care le precizează în continuare:

- Consiliul de Mediere nu este un organ de conducere de tip asociativ la nivel naţional al profesiei de mediator (precum Uniunea Barourilor, Camera Notarilor,UNPIR, etc), ci are caracter de instituţie publica centrală, aşa cum rezultă din prevederile art. 17 alin.l din Legea nr.192/2006, aspect confirmat şi prin Decizia nr.140/15.01.2010, pronunţată de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Secţia de Contencios Administrativ şi Fiscal în dosarul nr. 33370/3/2008; Consiliul de Mediere este înregistrat în Registrul Naţional al Instituţiilor Publice din România la poziţia 10304.

- Intenţia legiuitorului a fost una foarte clară în ce priveşte stabilirea statutului de instituţie publică autonomă al Consiliului de mediere şi nu acela de organ superior de conducere al profesiei de mediator. Legea nr.192/2006 nu prevede existenţa unor structuri judeţene cu personalitate juridică, nu prevede asigurarea resurselor financiare prin plata unor cotizaţii anuale profesionale şi nici organe de control financiar (comisie de cenzori, Conferinţă sau Congres cu atribuţii de aprobare a bugetului de venituri şi cheltuieli şi de descărcare de gestiune). în acest sens, este evidentă şi fundamentală diferenţa faţă de modul de organizare al celorlalte profesii

liberale (avocaţi, notari, executori, lichidatori, etc.) care sunt organizate teritorial judeţean şi naţional, în entităţi cu personalitate juridică(barouri, camere, etc) şi la nivelul cărora se exercită controlul financiar de către corpul profesional;

- Faptul că prin Legea nr.192/2006 nu s-a instituit nicio formă de control financiar din partea Corpului profesional al mediatorilor nu reprezintă o scăpare sau o omisiune a legiuitorului, ci dimpotrivă, confirmă raţiunea pentru care art.21 prevede limitativ sursele de venit ale Consiliului, între care singura taxă prevăzută este aceea de autorizare, achitată odată cu depunerea dosarului în vederea dobândirii calităţii de mediator autorizat.

In anul 2016, deşi a avut resurse financiare considerabile, Consiliul nu şi-a îndeplinit obligaţia prevăzuta de Lege de a publica Tabloul mediatorilor în Monitorul Oficial.

Din situaţia anului 2016, rezultă ca veniturile Consiliului din taxa profesională, nici nu au fost cheltuite pentru Tabloul mediatorilor, ci prioritare au fost alte cheltuieli (salarii, indemnizaţii, etc). Aceasta este cea mai elocventă dovadă a faptului că mediatorii nu controlează utilizarea taxei, astfel că Consiliul doar obligă mediatorii sa îi plătească o sumă de bani, în cuantum decis de membrii Consiliului, pe care aceştia o folosesc în ce scop doresc. Dacă nu plătesc, le suspenda dreptul de a furniza serviciul.

Orice persoană interesată să devină mediator autorizat cunoaşte că, potrivit Legii 192/2006, singura condiţie este parcurgerea procedurii de autorizare. După autorizare află de la Consiliul de mediere că, pentru a avea dreptul de a furniza serviciul şi de a exercita profesia de mediator, trebuie să plătească Consiliului o sumă de bani, în cuantum decis de membrii acestuia, ceea ce este nelegal, încălcându-i drepturile garantate de Lege.

În această situaţie se află atât mediatorii din România, cât şi mediatorii din spaţiul Uniunii Europene care doresc sa furnizeze servicii de mediere în România.

Ca atare, Consiliul de mediere a modificat condiţiile de furnizare a serviciului de mediere şi de exercitare a profesiei de mediator.

F. Art. 1,2, 3 şi 4 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016

Art. 1 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016 modifică prevederile art.5 al Hotărârii nr. 196/25.02.2012 după cum urmează: „Se stabileşte Taxa anuală profesională obligatorie al cărei cuantum este de 400 lei, începând cu data de 01.01.2017. "

Consideră ca fiind nelegală prevederea stipulată în cuprinsul articolului enunţat mai sus din următoarele motive:

- Taxa anuală profesională stabilită nu îndeplineşte condiţiile art 21 lit. e) pentru a constitui în mod legal venit al Consiliului de mediere; Consiliul de mediere nu are dreptul legal de a institui taxe şi cu atât mai mult să le califice ca fiind „obligatorii". O taxă în sensul unei sume de bani, pe care mediatorii sunt obligaţi să o achite, nu poate fixată decât prin lege. Conform Legii nr.192/2006 privind medierea şi exercitarea profesiei de mediator, singura taxă obligatorie este taxa de autorizare ca mediator.

- Consiliul de mediere nu este o asociaţie profesională şi în consecinţă nu poate institui obligaţia de plată a unei cotizaţii sau a unei sume de bani cu caracter similar. Aceasta deoarece cei care ar fi obligaţi să o plătească nu au nicio posibilitate de a-i decide cuantumul şi în consecinţă s-ar institui o bariera în exercitarea profesiei, dincolo de dispoziţiile legale. Legea a protejat mediatorii de astfel de abuzuri şi nu a oferit Consiliului de mediere dreptul de a introduce condiţii suplimentare faţă de cele legale pentru exercitarea profesiei, aceasta însemnând în fapt modificarea regimului de autorizare, transformarea autorizaţiei de la o durată nelimitată, într-una limitată în timp, ceea ce încalcă dispoziţiile Directivei 2006/CE/123.

- Conform art.21 lit.e) din Legea nr.192/2006, Consiliul de mediere poate realiza venituri şi din alte sume rezultate din activitatea sa, cu condiţia de a fi stabilite prin regulamentul său de organizare şi funcţionare. Prin urmare, aşa cum a mai precizat, aceste activităţi trebuiau detaliate prin ROF. De altfel, Hotărârea nr.20/31.05.2014 face acest lucru, descriind concret activităţile pe care Consiliul de mediere urma să le desfăşoare în schimbul taxei profesionale solicitate, ceea ce demonstrează că la acel moment Consiliul a înţeles ce presupune punerea în practică a

prevederilor art.21 lit.e) din Legea nr.192/2006. La fel este cazul unei alte hotărâri, respectiv Hot. nr.181/19.02.2010 care prevede la art.l alin.(2) că: „Mediatorul care nu a achitat taxa menţionată la alin. (l)[n.r. taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor] nici până la termenul mai sus stabilit, nu va fi inclus în broşura şi Tabloul generat electronic pentru publicarea la instituţiile prevăzute la art. 12 alin. (3) din Legea 192/2006.. "

Precizează că Hotărârea nr.20/31.05.2014 a fost adoptată la foarte scurt timp după Decizia nr.266 din 7 mai 2014 a Curţii Constituţionale care a declarat neconstituţionalitatea prevederilor art. 2 alin. (1) şi (l2) din Legea nr.192/2006, context în care, anticipând scăderea masivă a veniturilor din formare şi implicit din autorizarea mediatorilor, a căutat surse alternative de venit astfel încât să susţină cheltuielile instituţiei.

- Majorarea cuantumului taxei profesionale obligatorii de la 300 la 400 de lei nu este justificată în niciun fel şi este o dovadă concretă a faptului că mediatorii, membri în Consiliu, decid cuantumul taxei, cât doresc ei.

Art.2 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016 prevede: "Până la data de 31.12.2016 mediatorii care achită taxa anuală profesională la zi, inclusiv restanţele datorate Consiliului de mediere, vor efectua plăţile conform Hotărârii nr. 196/25.02.2012. "

Motivele de nelegalitate ale art.5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 fiind detaliate la pct. A din prezenta acţiune, ele vizează şi stabilirea de către Consiliul de mediere a modalităţii de plată (semestrială), precum şi facilităţile(reducerile) acordate pentru plata într-un anumit termen.

Art.3 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016 prevede: "a) Mediatorul cu o restanţă la plată mai mare de trei ani are obligaţia să achite la zi debitul înregistrat, datorat Consiliului de mediere, până cel mai târziu la data de 31 decembrie a anului în curs. In caz de neplată fapta mediatorului se consideră abatere disciplinară şi va fi supus cercetării disciplinare conform reglementărilor legale în vigoare sub sancţiunea încetării calităţii de mediator, b) La suma restantă datorată, distinct de măsura încetării, se va aplica o penalitate de întârziere corespunzătoare de 0,01% pe fiecare zi de întârziere.

Art.4 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016 prevede: "a) Mediatorul cu o restanţă la plată de până la trei ani are obligaţia să achite la zi debitul înregistrat, datorat Consiliului de mediere, până cel mai târzia la data de 31 decembrie a anului în curs. In caz de neplată fapta mediatorului se consideră abatere disciplinară şi va fi supus cercetării disciplinare conform reglementărilor legale în vigoare sub sancţiunea suspendării din profesie pe o durată de la o lună la şase luni, după caz. b) La suma restantă datorată, distinct de măsura încetării, se va aplica o penalitate de întârziere corespunzătoare de 0,01% pe fiecare zi de întârziere.

Art. 3 şi 4 enunţate mai sus reglementează sancţionarea disciplinară a mediatorului cu încetarea, respectiv suspendarea dreptului de exercitare a profesiei de la o lună la 6 luni, după caz, pentru nerespectarea a obligaţiei de a achita taxa profesională. Reglementarea este nelegală.

Astfel, încetarea sau suspendarea, ca sancţiuni disciplinare poate fi aplicată doar în condiţiile stricte ale dispoziţiilor legii, care reglementează răspunderea disciplinară, respectiv în condiţiile art. 38-40 din Legea 192/2006. În ipoteza în care taxa ar avea fundament legal, neplata acesteia nu poate fi considerată încălcare a probităţii profesionale. O taxa reglementată legal, s-ar datora pentru o prestare de serviciu a organismului de interes public. Neplata acesteia are ca şi consecinţă directă, neprestarea serviciului sau refuzul soluţionării unei cereri ori respingerea cererii. în acest sens, neplata taxei de autorizare ar conduce la refuzul motivat al autorizării. în niciun caz , neplata unor taxe nu poate fi temei al sancţionării disciplinare.

Raţiunea răspunderii disciplinare este în primul rând fundamentată de necesitatea asigurării protecţiei consumatorului serviciului de mediere în cazul, în care mediatorul are un comportament lipsit de etică profesională şi totodată, de nevoia de a asigura relaţii profesionale etice între membrii aceleiaşi profesii. Răspunderea disciplinară este unul din mecanismele de control a calităţii serviciilor furnizate de mediatori. în acest sens la pct. 17 din preambulul Directivei 52/2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă şi comercială, referindu-se la mecanismele de control a calităţii serviciilor furnizate de mediatori, prevede:

"Aceste mecanisme ar trebui să urmărească menţinerea flexibilităţii procedurii de mediere şi a autonomiei părţilor şi garantarea faptului că medierea este efectuată de o manieră eficace, imparţială şi competentă. Ar trebui atrasă atenţia mediatorilor cu privire la Codul european de conduită pentru mediatori, care ar trebui pus de asemenea, la dispoziţia publicului larg pe internet."

În consecinţă, obiectivele unui mecanism de control al calităţii serviciilor, nu au nicio legătură cu urmărirea plăţii unor taxe. Acest mecanism nu ar trebui folosit ca instrument de constrângere pentru colectare de taxe. Acest mecanism trebuie folosit în limitele legii şi ale scopului pentru care a fost creat. Art. 40 din Legea 192/2006 stabileşte cine are calitate să deschidă o procedură disciplinară: "Orice persoană interesată poate sesiza Consiliul de mediere, în scris şi sub semnătură, în legătură cu săvârşirea unei abateri profesionale dintre cele prevăzute la art. 38 ". Astfel, textul de lege prevede existenţa unei sesizări scrise şi sub semnătură de la persoana interesată, condiţie care nu este îndeplinită în cazul reglementării din cuprinsul art.3 şi 4 din Hotărârea nr. nr. 30/08.08.2016.

În ce priveşte reglementarea cuprinsă la litera b) din ambele articole (3 şi 4), şi aceasta are un caracter nelegal deoarece, atât timp cât taxa nu este reglementată prin lege, ci face obiectul hotărârilor a căror anulare o solicită, nici penalităţile nu pot exista, ele aducând o atingere patrimonială nelegală şi nejustificată intereselor membrilor asociaţiilor profesionale reclamante.

Totodată, reglementările cuprinse în art.3 şi 4 încalcă principiul neretroactivităţii şi aduc atingere principiului securităţii raporturilor juridice, care este implicit în toate articolele C.E.D.O. şi care a fost consacrat în jurisprudenţa C.E.D.O.. Aceasta cu atât mai mult cu cât actualul Consiliu de mediere, prin reglementările cuprinse în art.3 şi 4, se raportează la taxe profesionale ce au făcut obiectul hotărârilor emise de către consiliile anterioare, hotărâri prin care taxa profesională a fost reglementată diferit(aşa cum am arătat în criticile aduse hotărârilor anterioare) iar sancţiunile au fost diferite cum este cazul Hotărârii nr.20/31.05.2014).

Stabilirea cuantumului taxei de către mediatorii-membri ai Consiliului nu s-a realizat pe baza unui criteriu obiectiv, a capacităţii de plată a mediatorilor. Creşterea taxei cu 30 %, nu a ţinut cont de posibilităţile de plată ale mediatorilor, care nu beneficiază de indemnizaţii pentru susţinerea cheltuielilor Biroului de mediator.

Un sistem care instituie o obligaţie anuală de plată a unei sume fixe (stabilită de Consiliu în mod unilateral), poate genera în continuare abuz, prin stabilirea unor cuantumuri aleatorii, nejustificate, vădit exagerate şi discriminatorii, ceea ce este ilegal, producând prejudicii membrilor profesiei.

G. Hotărârea nr. 31/08.08.2016

Art.l din Hotărârea nr. 31/08.08.2016 prevede: „ Organele de conducere ale C.P.M.J. procedează la recuperarea taxelor anuale profesionale datorate de către mediatorii autorizaţi"

Art.2 din Hotărârea nr. 31/08.08.2016 prevede: „Se alocă corpului profesional al Mediatorilor din fiecare judeţ 10% din suma reprezentând taxele anuale profesionale datorate de către mediatorii autorizaţi, colectate prin intermediul C.P.M.J., în vederea susţinerii cheltuielilor de ordin administrativ ale C.P.M.J. ".

Ce este corpul profesional al mediatorilor? Dispoziţiile art. 56 din hotărârea nr. 39/18.07.2015 (hotărârea de aprobare a Statutului profesiei de mediator) a Consiliului de Mediere prevăd:

(1) "Totalitatea mediatorilor autorizaţi din România formează Corpul Profesional al mediatorilor din România(C.P.M.R).

(2) Corpul Profesional al Mediatorilor Autorizaţi din Judeţ (C.P.M.J.) este constituit din toţi mediatorii care au sediul profesional principal înregistrat în judeţul respectiv sau în municipiul Bucureşti.

(3) Sediul C.P.M.J este în oraşul de reşedinţă al judeţului, respectiv în municipiul Bucureşti.

(4) C.P.M.J din fiecare judeţ, respectiv din municipiul Bucureşti, se individualizează prin denumirea "Corpul Profesional al Mediatorilor Autorizaţi din Judeţ", la care se adaugă numele judeţului din care face parte, respectiv „ Corpul Profesional al Municipiului Bucureşti".

C.P.M.J. nu deţine personalitate juridică, patrimoniu si buget propriu."

Corpurile profesionale ale mediatorilor NU sunt reglementate de legea 192/2006.

Legea nr.192/2006 privind medierea şi organizarea profesiei de mediator NU prevede atribuţia Consiliului de Medierea de a constitui corpuri profesionale ale mediatorilor sau orice alte forme de asociere a mediatorilor. Consiliul de Mediere nu are competenţe legale de a organiza profesia de mediator. Consiliul de Mediere, nu poate interveni peste lege şi nu are competenţe de a organiza mediatorii nici pe criterii teritoriale şi nici pe alte criterii.

Nu exista un interes public ca mediatorii să fie organizaţi în forme asociative profesionale. Spre deosebire de alte profesii liberale, pentru care, prin lege s-a stabilit ca necesitate organizarea acestora în forme asociative, în scopul asigurării calităţii serviciilor şi respectării eticii profesionale (ca de exemplu Barouri pentru avocaţi, Camere pentru notari etc), în cazul profesiei de mediator, aceste atribuite au fost date în competenţa Consiliului de mediere, organism de interes public înfiinţat prin lege. In consecinţă, protecţia beneficiarilor serviciilor este asigurată prin responsabilităţile, ce revin în baza legii Consiliul de Mediere. Asocierea mediatorilor pentru reprezentarea intereselor profesionale se poate face doar în condiţiile art. 24 din Legea 192/2006, prin libera voinţă exprimată de mediatorii, care se asociază.

Mai mult, are în vedere Punctul de vedere al Guvernului României nr. 1009/25.05.2016 privind propunerea legislativă a Consiliului de Mediere pentru modificarea şi completarea Legii 192/2006, prin care s-a încercat transpunerea în Legea 192/2006 a dispoziţiilor din Statutul profesiei de mediator privind Corpul profesional al mediatorilor din România. Guvernul a arătat lipsa de oportunitate a unei astfel de reglementări. Astfel, Guvernul menţionează "Cu privire la obligativitatea constituirii Corpului profesional al mediatorilor din România din totalitatea mediatorilor autorizaţi de Consiliul de Mediere precum şi a corpurilor judeţene, este o problemă de oportunitate. Modul de organizare al profesiei nu ar trebui impus prin lege, ci lăsat la latitudinea corpului profesional.....Apreciază că actualul art. 24 este mult mai flexibil, mai permisiv, avantajând adaptări ale formelor de organizare potrivit voinţei membrilor corpului profesional. ". în final, Guvernul nu a susţinut introducerea în legea 192/2006 a reglementărilor propuse de Consiliul de Mediere (punct de vedere-pag.6 —ataşat acţiunii).

Dispoziţiile care reglementează corpurile profesionale (C.P.M.J.) prevăd înfiinţarea şi funcţionarea acestor entităţi fără personalitate juridică şi atribuţiile acestora. Aceste dispoziţii au fost contestate în instanţa de contencios administrativ de către asociaţiile profesionale ale mediatorilor care au formulat şi prezenta acţiune, cererea făcând obiectul dos.nr. 5959/2/2017 al Curţii de Apel Bucureşti. Anularea este întemeiată pe nelegalitatea înfiinţării şi funcţionării acestor structuri, şi în consecinţă nu se pot naşte drepturi şi obligaţii ale mediatorilor în legătura cu nişte structuri, care nu sunt înfiinţate legal.

Cu atât mai mult, mediatorii nu pot fi obligaţi să susţină din veniturile lor un aparat administrativ creat în afara dispoziţiilor Legii nr.192/2006 privind medierea şi organizarea profesiei de mediator.

Scopul urmărit de Consiliul de mediere prin delegarea unor astfel de atribuţii de recuperare de taxe este de a colecta sume de bani la bugetul instituţiei în vederea susţinerii unor cheltuieli lunare mari şi nejustificate ("indemnizaţii şi salarii) raportate la nivelul actual de practică al profesiei de mediator şi la veniturile realizate de mediatori. Aceasta în condiţiile în care, corpurile judeţene-entităţi fără personalitate juridică şi fără patrimoniu şi buget propriu- nu pot beneficia în mod legal de finanţare din bugetul Consiliului de mediere.

Până în prezent, corpurile judeţene nu au primit nicio finanţare din partea Consiliului de mediere, în vreme ce sumele de bani colectate în urma ameninţărilor mediatorilor cu excluderea sau suspendarea din profesie au fost destinate în majoritatea lor plăţii indemnizaţiilor membrilor Consiliului de mediere si a salariilor personalului angajat al instituţiei.

Art.3 din Hotărârea nr. 31/08.08.2016 prevede: "Prezenta hotărâre intră în vigoare la data emiterii sale şi poate fi contestată la autoritatea emitentă în termen de 30 de zile de la data comunicării conform Legii nr.554/2004 a Contenciosului Administrativ şi Fiscal".

Plângerea prealabilă nr. 1851/30.05.2017 are ca obiect revocarea în totalitate, respectiv în parte a unor acte administrative cu caracter normativ ale Consiliului de Mediere. Conform dispoziţiilor art. 7 alin 11 din Legea 554/2004, plângerea prealabilă împotriva unui act administrativ normativ poate fi formulată în orice moment, legea nelimitând în timp dreptul de a formula plângere administrativă împotriva unui astfel de act.

In consecinţă, prevederile art.3 sunt nelegale deoarece în cazul de faţă plângerea prealabilă nu are un termen de decădere, procedura prealabilă fiind îndeplinită conform legii speciale a contenciosului administrativ.

In concluzie, pentru motivele de nelegalitate invocate, solicită admiterea acţiunii şi anularea în întregime, respectiv în parte hotărârile indicate în petitul prezentei acţiuni.

A ataşat prezentei acţiuni, în copie conformă cu originalul următoarele

- Hotărârea nr. 196/25.02.2012; Hotărârea nr. 197/25.02.2012; Hotărârea nr.20/31.05.2014; Hotărârea nr. 04/19.02.2016; Hotărârea nr. 15/13.04.2016; Hotărârea nr. 30/08.08.2016; Hotărârea nr. 31/08.08.2016
- Plângerea prealabilă nr. 1851/30.05.2017;
- Statutele APMR, Pro Pact şi Colegiul Mediatorilor- în extras - forma juridică, scop, obiective;
- Certificat de înregistrare în Registrul Persoanelor Juridice/ extras din Registrul persoanelor juridice ale APMR, Pro Pact şi Colegiul Mediatorilor;
- Extras din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere în vigoare în 2009;
- Extras din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere în vigoare la data de 11.04.2014;
- Hotărârea nr. 181/19.02.2010;
- Decizia nr. 140/15.01.2010 pronunţată de înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Secţia de Contencios Administrativ şi Fiscal în dosarul nr. 33370/3/2008;
- Punctul de vedere al Guvernului României nr. 1009/25.05.2016 privind propunerea legislativă a Consiliului de Mediere pentru modificarea şi completarea Legii 192/2006.

înscrisuri:

Consiliul de mediere a depus ÎNTÂMPINARE , solicitând respingerea cererii ca neîntemeiată si nelegala în integralitatea ei.

I. Aspecte prealabile privind stabilirea cadrului procesual

Sesizează instanţa de control judiciar asupra faptului că cererea de chemare în judecată înţelegem ca este formulata de APMR, PRO PACT, Ultrasilvam si Colegiul Mediatorilor, considerate organizaţii in domeniul medierii, care acţionează pentru apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale unor persoane aflate in situaţii speciale sau, după caz, in scopul ocrotirii unui interes de grup, in înţelesul art, 37 din CPC, motiv pentru care solicitam reclamantelor sa aducă clarificări asupra aspectelor ce ţin de legitimarea procesuala si de capacitatea procesuala pe care o deţin in baza statutelor lor si a actelor modificatoare intervenite la statut pana in prezent.

Solicită aceste precizări in mod justificat, întrucât nu are ştiinţa de modificările pe care le-au suferit actele de înfiinţare ale acestor asociaţii profesionale de la data la care s-au înscris in Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii (RODM), întocmit de Consiliul de mediere, si pana in prezent. Din probele anexate la dosar de către cele 3 asociaţii reclamante, prin depunerea trunchiata a Statutelor lor, a unor extrase si Certificate de grefa vechi, neactualizate, din registrele deţinute de judecătorii, nu putem desluşi daca aceste asociaţii sunt in activitate, cine sunt reprezentanţii legali actuali ai acestora si nici întinderea mandatelor de reprezentare in numele membrilor asociaţi. Cu atât mai puţin nu cunoaşte identitatea membrilor, mediatori

autorizaţi, care compun aceste asociaţii la momentul formulării plângerii prealabile si la momentul introducerii acţiunii.

Consiliul de mediere deţine o evidenta a înscrierii acestor asociaţii in Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii dar nu are atribuţii de control si verificare asupra Asociaţiilor profesionale din domeniul medierii. Nu exista relaţii de subordonare/coordonare intre instituţia de interes public de nivel central, Consiliul de mediere, si Asociaţia Profesionala a Mediatorilor din România (APMR) cu CIF 25049530, Asociaţia Profesionala de Mediere PRO PACT cu CIF 29478675 si Asociaţia Colegiul Mediatorilor cu CIF 26470839.

Un alt aspect ce necesita lămuriri este cel privind temeiul de drept pe care se fundamentează acţiunea asociaţiilor contestatoare in prezenta cauza.

In consecinţă solicită instanţei de fond să pună în vedere reclamanţilor să-şi precizeze acţiunea, dedusă judecăţii, prin indicarea temeiului de drept, care sta la baza acţiunii in contencios administrativ, îndreptata împotriva Consiliului de mediere, si să facă dovada;

- capacităţii procesuale active, condiţie esenţiala in exercitarea acţiunii civile conform art. 32 din CPC, respectiv prin depunerea actelor de înfiinţare cu toate modificările intervenite;
- calităţii reprezentanţilor lor si a mandatelor speciale, acordate in prezenta acţiune, din partea membrilor asociaţi si
- prin adeverinţa eliberata de ANAF, din care sa reiasă ca persoanele juridice reclamante sunt active fiscal sau ca nu au activitatea suspendata/încetata.

Pe fondul celor precizate mai sus si in scopul unei bune aplicări a normelor de Procedura civila arătam instanţei de control judiciar ca o acţiune asemănătoare, având ca si contestatoare aceleaşi asociaţii profesionale, a fost introdusa la Curtea de Apel Bucureşti in dosar civil nr. 5959/2/2017, dosar in care instanţa s-a pronunţat prin Hotărârea civila nr. 4180/2017 din 07.11.2017 si care ne-a fost comunicata. Soluţia a fost de respingere a cererii de chemare in judecata formulata de asociaţiile profesionale.

O alta acţiune, introdusa de reclamantul Danciu Ioan Viorel la Curtea de Apel Oradea, in dosar civil nr. 69/35/2017, a avut ca obiect anularea in tot a aceloraşi Hotărâri nr. 30 si 31 din 2016, emise de Consiliul de mediere, pe care le contesta si reclamantele din dosarul nostru de azi. Tot in dosarul civil nr. 69/35/2017 al Curţii de Apel Oradea a fost invocata excepţia de nelegalitate a actelor administrative Hotărârea nr, 196/2012, Hotărârea nr. 20/2014 si Hotărârea nr. 04/2016, aceleaşi acte contestate de APMR, PRO PACT si Colegiul Mediatorilor. Instanţa a apreciat actele administrative contestate ca fiind cu caracter individual, putând fi contestate potrivit art. 4 din Legea nr. 554/2004 pe calea excepţiei de nelegalitate, întrucât au fost emise in executarea , in concret a Legii nr. 192/2006, vizând organizarea si funcţionarea unui organism autonom, cu personalitate juridica - Consiliul de mediere - adresându-se astfel unei persoane determinate. Soluţia instanţei Curtea de Apel Oradea a fost de respingere ca neîntemeiata a excepţiei de nelegalitate si de respingere ca neîntemeiata a acţiunii in baza Hotărârii civile nr. 100/CA/2017 din data de 14.07.2017 pronunţata in dosar civil nr. 69/35/2017.

Din punctul său de vedere, in ambele acţiuni reclamantele critica in principal taxa profesionala anuala si modalitatea de percepere a acesteia, reglementata de Consiliul de mediere, precum si organizarea teritoriala a corpului profesional al mediatorilor. Actele, prin care au fost adoptate masurile legale, mai sus enunţate, sunt astăzi criticate, respectiv Hotărârile Consiliului de mediere nr. 196/2012, 197/2012, 20/2014, 04/2016 15/2016, 30 si 31/2016 si prin acţiunea de la Curtea de Apel Bucureşti, Statutul profesiei de mediator, care se constituie Anexa la Hotărârea nr. 39/18.07.2017 prin care a fost aprobat Statutul, publicat in M.O. al României nr. 570 bis din 30 iunie 2015.

In concluzie consideră ca o noua acţiune introdusa de APMR, PRO PACT si Colegiul Mediatorilor la Curtea de Apel Craiova cu scopul anularii hotărârilor legale prin care au fost adoptate taxa anuala profesionala si organizarea corpului profesional al mediatorilor la nivel teritorial nu fac decât sa şicaneze si sa creeze cel puţin prejudiciu de imagine prin a uza cu rea

credinţa de dreptul de a se adresa instanţelor judecătoreşti pentru soluţionarea unui presupus litigiu, care de altfel a mai fost supus judecaţii.

Constatând prezenţa exercitării abuzive a unui drept subiectiv civil si având in vedere prevederile art. 15 din NCC {„niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv şi nerezonabil, contrar bunei-credinţe"), solicită instanţei sa sancţioneze exercitarea drepturilor procedurale cu rea-credinţă şi contrar scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege prin respingerea cererii reclamantului.

Ataşează copie de pe Hotărârea civila nr. 4180/2017 din 07.11.2017, pronunţata de Curtea de Apel Bucureşti in dosar civil nr. 5959/2/2017, si de pe Hotărârii civile nr. 100/CA/2017 din data de 14.07.2017 pronunţata de Curtea de Apel Oradea in dosar civil nr. 69/35/2017.

II. înţelege să invoce pe cale de excepţie:

1. Excepţia lipsei de interes

Deşi reclamantele se identifica cu sintagma "organisme sociale interesate" acest lucru nu este suficient pentru a justifica interesul de a acţiona in numele membrilor săi mediatori. Art.1 alin.1 din LCA precizează ca "Orice persoana care se considera vătămata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim, de către o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea in termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim si repararea pagubei ce i-a fost cauzata. Interesul legitim poate fi atât privat, cat si public."

O condiţie prealabila si intrinseca a admisibilităţii acestei cereri este însa existenta unui obiect, înţeles ca fiind protecţia unui drept sau a unui interes pentru realizarea cărora calea justiţiei este obligatorie, respectiv pretenţia concreta invocata de către reclamante. Acest obiect trebuie sa fie determinat sau determinabil, licit si posibil, in sensul existentei unui drept sau interes actual a cărui ocrotire sa fie necesara pe cale judiciara.

Interesul actual si totodată, paguba cauzata petentelor, si care se presupune ca ar prima pentru mediatorii „reprezentaţi" de reclamante, nu au fost dezvăluite, din perspectiva faptului ca petentelor nu le-a fost afectata activitatea prin adoptarea actelor administrative atacate si nici situaţia profesionala a mediatorilor asociaţi din aceste organizaţii. Din contra, aceste asociaţii se bucura in continuare de sprijinul Consiliului de mediere prin menţinerea Registrului Organizaţiilor din Domeniul Medierii (RODM), întocmit si publicat de Consiliul de mediere in baza prevederilor art. 83A1 din Hotărârea nr. 5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare si funcţionare a Consiliului de mediere, modificat si completat. Consiliul de mediere nu împiedica in niciun fel libera asociere a mediatorilor si nici nu condiţionează practicarea profesiei in funcţie de apartenenţa sau nu la vreo asociaţie profesionala.

Precizează ca, in ceea ce priveşte organizarea teritoriala a mediatorilor la nivel judeţean, aceasta s-a reglementat chiar înainte de adoptarea Statutului si facem referire aici la Hotărârile Consiliului de mediere nr, 04 si 05/25.03.2015, nr. 16, 24 si 25/25.04.2015, nr. 31 si 32/28.05.2015, acte administrative individuale care si-au produs efectele încă de la data adoptării lor si care nu au întâmpinat nicio piedica in aplicarea lor. Reclamantele nu au avut reacţii prompte si nu au formulat contestaţii împotriva acestor acte administrative.

In doctrina se susţine ca interesul este o condiţie de promovabilitate a oricărui demers judiciar, el fiind dat de vătămarea pe care reclamantul o suferă intr-un drept sau interes legitim in urma adoptării si punerii in aplicare a unui act administrativ fie el normativ sau individual. Sancţiunea nulităţii poate fi aplicata numai cu condiţia existentei unei vătămări produse reclamantelor intr-un drept subiectiv sau intr-un interes legitim privat.

Potrivit art. 8 alin. 11 din Legea nr. 554/2004, persoanele fizice si juridice de drept privat pot invoca vătămarea unui interes public numai in subsidiar, in măsura in care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau interesului legitim

privat. Ori din susţinerile celor 3 asociaţii profesionale si din probele aduse in cauza nu observam sa rezulte ca reclamantele ar fi suferit vreo vătămare, in sensul celor expuse mai sus.

Câtă vreme petentele asociaţii profesionale au calitatea de organizaţii in domeniul medierii, atestata prin deciziile emise de autoritatea competenta acestor asociaţii respectiv: Decizia nr. 111/11.03.2009 pentru APMR, Decizia nr. 377/21.01.2010 pentru Colegiul Mediatorilor, Decizia nr. 47/19,03.2012 pentru PRO PACT si prin înscrierea lor in RODM, registru publicat pe site-ul Consiliului de mediere (pe care il ataşam la dosarul cauzei), este evident ca nu au niciun interes in a cere anularea, actelor administrative individuale de punere in aplicare a dispoziţiilor legale (Hotărârile Consiliului de mediere nr. 196/2012, 197/2012, 20/2014, 04/2016 15/2016, 30 si 31/2016), ce nu împiedica cu nimic mediatorii sa se constituie in asociaţii profesionale locale si naţionale, "având drept scop reprezentarea intereselor profesionale si protejarea statutului lor" conform art. 24 din Legea nr. 192/2006, modificata si completata.

In mod cu totul eronat reclamantele indica la pag. 4 din cererea de chemare in judecata ca "sistemul din domeniul serviciului de mediere si al profesiei de mediator este organizat" din "Consiliul de mediere, Organizaţii furnizoare de servicii de mediere si din Asociaţiile profesionale ale mediatorilor, prevăzute de art. 24 din lege" , despre cele din urma, precizând chiar ca "Legea a dispus ca singure entităţi, asociaţiile profesionale ale mediatorilor" care ar reprezenta interesele profesionale ale mediatorilor.

Este aproape hilar sa dai o astfel de interpretare textului art. 24 din Legea 192/2006, care prevede ca "mediatorii se constituie in asociaţii profesionale locale si naţionale....", fără a descrie regimul juridic sau formele asociative si fără a specifica ca mediatorii se constituie numai in asociaţii profesionale, limitând in vreun fel câmpul de asociere aşa cum lasă sa se înţeleagă in mod greşit reclamantele.

Referitor la atribuţiile Consiliului de mediere acestea sunt enumerate, dar fără a fi limitative, in art. 20 din Legea nr. 192/2006. La art. 20 lit. a) se acorda Consiliului de mediere cu prioritate atribuţii de reprezentare a intereselor mediatorilor autorizaţi in scopul asigurării calităţii serviciilor din domeniul medierii iar la lit. e) din acelaşi art. se vorbeşte de o alta atribuţie principala din sfera de activitate a Consiliului de mediere si anume de autorizare a mediatorilor in condiţiile stabilite de Legea nr. 192/2006 dar si de procedura stabilita prin Regulamentul de organizare si funcţionare a Consiliului de mediere. Deci Consiliul de mediere are prerogativa legala de a adopta hotărâri conform art. 19 alin. 4 din Legea nr. 192/2006 prin care sa reglementeze serviciul de mediere, accesul in profesie si modalitatea de exercitare a profesiei de mediator fie prin chiar Regulamentul sau de organizare si funcţionare. Nici de aceasta data APMR, PRO PACT si Colegiul Mediatorilor nu au putut explica care este interesul acestor asociaţii si nici dreptul încălcat sau vătămarea adusa de hotărârile adoptate de Consiliul de mediere in aplicarea legii.

De toate aceste aspecte solicită sa se tina cont si in analiza pe fond a cauzei.

Având în vedere cele mai sus expuse apreciază că sunt întrunite condiţiile de admitere a excepţiei ridicate de pârât.

2. Excepţia lipsei calităţii procesual active

Consideră ca este admisibila excepţia lipsei calităţii procesual active având la baza argumentul lipsei mandatului de reprezentare, pe care aceste asociaţii, prin reprezentanţii lor, nu îl deţin din partea membrilor asociaţi in scopul iniţierii unei acţiuni in instanţa, având drept obiect anularea actului administrativ.

Asociaţiile profesionale reclamante aveau obligaţia de a înştiinţa Consiliul de mediere anual cu privire la lista membrilor asociaţi, obligaţie asumata prin cererea de înscriere in registrul deţinut de Consiliu. Ba mai mult, orice modificare intervenita in rândul înscrierii sau încetării calităţii de membru in asociaţia profesionala trebuia înregistrata la Judecătoria competenta pentru ca, doar in baza calităţii membrilor săi, asociaţia profesionala a mediatorilor îşi poate însuşi o acţiune in instanţa care sa apere drepturile mediatorilor autorizaţi asociaţi.

Aceasta obligaţie nu a fost respectata de reclamante astfel încât la acest moment nu cunoaştem componenta reala a membrilor mediatori autorizaţi activi din aceste asociaţii pentru a putea avea imaginea clara a reprezentativităţii din punct de vedere profesional si totodată certitudinea ca reclamantele se bucura de calitate procesuala activa fata de acţiunea iniţiata împotriva Consiliului de mediere.

3. Excepţia lipsei plângerii prealabile in ceea ce priveşte contestarea in termenul legal de 30 zile

In ceea ce priveşte îndeplinirea procedurii prealabile conform prevederilor art.7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, aceasta procedura nu a fost îndeplinita fata de Hotărârile Consiliului de mediere nr. 196/2012, 197/2012, 20/2014, 04/2016 15/2016, 30 si 31/2016, atacate de petente, având in vedere ca plângerea prealabila, înregistrata la Consiliul de mediere cu nr. 1851/30.05.2017, a reclamantelor APMR, PRO PACT si Colegiul Mediatorilor, nu se încadrează in termenul legal de 30 zile, alocat pentru contestarea la autoritatea emitenta a actelor administrative individuale de tipul celor criticate in speţa.

Pentru fiecare hotărâre criticata, in parte, termenul curge individual astfel:

- pentru Hotărârea nr. 196 si 197, adoptate la 25.02.2012, termenul de 30 zile s-a împlinit la data de 25.03.2012;
- pentru Hotărârea nr. 20/ 31.05.2014, termenul de 30 zile s-a împlinit la data de 31.06.2014;
- pentru Hotărârea nr. 04/ 19.02.2016, termenul de 30 zile s-a împlinit la data de 25.03.2012;
- pentru Hotărârea nr. 15/ 13.04.2016, termenul de 30 zile s-a împlinit la data de 13.05.2016;
- pentru Hotărârea nr. 30 si 31/ 08.08.2016, termenul de 30 zile s-a împlinit la data de 08.09.2016.

Hotărârile Consiliului de mediere nr. 196/2012, 197/2012, 20/2014, 04/2016 15/2016, 30 si 31/2016 au fost emise in executarea, in concret a Legii nr. 192/2006, a Regulamentului sau de organizare si funcţionare si a Statutului profesiei de mediator, publicat in M.O. al României, partea I, Nr. 570 bis din data de 30.07.2015, vizând organizarea si funcţionarea unui organism autonom, cu personalitate juridica, Consiliul de mediere, adresându-se astfel unei persoane determinate, fiind vorba de mediatori autorizaţi.

Pentru toate aceste considerente solicita admiterea excepţiilor invocate mai sus.

III. Pe fondul cauzei solicită respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată, formulată de reclamante, având obiect anularea in întregime, respectiv in parte, a următoarelor hotărâri, emise de Consiliul de mediere;

- Art. 5 din Hotărârea nr. 196 / 25.02.2012, privind modificarea unor hotărâri si schimba denumirea „Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor" in „taxa anuala profesionala" si cuantumul acesteia de la 400 lei la 300 lei;
- Art. 3 si 4 din Hotărârea nr. 197/ 25.02.2012 privind facilităţile si modalitatea de încasare a taxelor profesionale;
- Hotărârea nr. 20/ 31.05.2014, privind activităţile care au destinate încasările din „taxa anuala profesionala" modificata prin Hotărârea O nr. 15/13.04.2016;
- Hotărârea nr. 04/19.02.2016, privind termenul de gratie de 30.04.2016 si posibilitatea de plata eşalonată a taxelor profesionale anuale restante;
- Hotărârea nr. 15/ 13.04.2016, de modificare a Hotărârea nr. 20/ 31.05.2014, privind destinaţia taxei profesionale anuale;
- Art. 1, 2, 3 si 4 din Hotărârea nr. 30 / 08.08.2016, privind modificarea cuantumului taxei anuale profesionale obligatorii in cuantum de 400 lei, începând cu 01.01.2017, si modalitatea de plata a restantelor înregistrate de debitori;
- Hotărârea nr. 31/ 08.08.2016, privind măsura recuperării taxelor anuale profesionale restante, pentru următoarele considerente:

Plângerea prealabila, tardiv depusa la Consiliul de mediere, prezintă sintetic, fără precizarea in concret a dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat încălcat, precum nici a prejudiciilor cauzate fata de cele 3 Asociaţii profesionale ale mediatorilor, APMR, PRO PACT si Colegiul Mediatorilor. Practic sunt reluate aceleaşi aspecte pe care reclamantele le-au criticat si in plângerea prealabila anterioara cu nr. 0224/20.01.2017, la care toate cele trei asociaţii au primit răspuns.

Actele administrative atacate au intrat în circuitul civil de la momentul publicării lor şi şi-a produs efectele juridice. Mai mult decât atât, având in vedere contestarea organizării Corpului profesional al mediatorilor din fiecare judeţ (CPMJ) prin solicitarea de anulare a Hotărârea nr. 31/ 08.08.2016, precizam instanţei Curtea de Apel Craiova ca structurile teritoriale, care formează Corpul profesional al mediatorilor din România (C.P.M.R.) au luat fiinţa prin finalizarea procedurii de alegeri teritoriale şi validarea procesului electoral în urma rezultatului alegerilor, care s-au desfăşurat în perioada 13-25 mai 2015 conform prevederilor din Hotărârile O nr. 31 si nr. 32/28.05.2015 , emise de Consiliul de mediere. Actele administrative, prin care s-au organizat alegerile pentru "Corpul Profesional al Mediatorilor din România" la nivel teritorial au fost aprobate prin consultare publica si prin voinţa participării mediatorilor la procesul de depunere a candidaturilor, intr-un număr de 198 dosare de candidatura valide, dar si prin exprimarea votului mediatorilor.

Arată instanţei ca hotărârile mai sus enunţate, premergătoare adoptării dispoziţiilor din Statutul profesiei de mediator, dar si ulterior acestuia, sunt acte administrative individuale in vigoare si reclamantele nu au făcut demersuri împotriva acestora, la momentul adoptării lor. Ba mai mult, in baza noilor masuri legale din Hotărârile mai sus enunţate au fost aprobate bugetele anuale ale instituţiei si au fost iniţiate, adoptate si chiar puse in aplicare Protocoale de colaborare cu mai multe instituţii ale prefectului din judeţele din tara prin care Corpul profesional al mediatorilor din fiecare judeţ au deschis relaţii de colaborare cu Comisiile de dialog social din cadrul Prefecturilor.

Pune la dispoziţia instanţei adresele primite din partea Prefecturilor din judeţele laşi, Bihor, Galaţi, Bacău, Suceava, Ilfov, Harghita inclusiv Protocoalele 'încheiate intre Instituţia prefectului jud. Bistriţa Năsăud - Consiliul de mediere prin Corpul Profesional al Mediatorilor din jud. Bistriţa Năsăud si Instituţia prefectului jud. Sălaj - Consiliul de mediere prin Corpul Profesional al Mediatorilor din jud. Sălaj.

Mediatorii autorizaţi au posibilitatea sa se înscrie in orice asociaţie doresc fără restricţie, inclusiv in asociaţiile profesionale APMR, PRO PACT si Colegiul Mediatorilor, asociaţii care-si desfăşoară activitatea in domeniul medierii, după cum singure afirma conform statutului lor, fapt ce neaga desigur existenta interesului legitim actual în a promova o astfel de contestaţie.

În urma desfăşurării alegerilor teritoriale au fost aleşi mediatori autorizaţi in funcţii de preşedinte si de vicepreşedinte la fiecare structura teritoriala, denumita "Corpul profesional al mediatorilor din judeţul ..." , au fost reorganizata Comisia consultativa a corpului profesional. formata din preşedinţii corpului profesional al mediatorilor autorizaţi din fiecare judeţ condusa de dl. Mugur Bogdan Mitroi (preşedintele Consiliului de mediere), si respectiv înfiinţata Comisia privind relaţia cu sistemul judiciar, constituita din reprezentanţii aleşi la nivelul fiecărei Curţi de apel, condusa de dl. Dedu Ion (membru al Consiliului de mediere), terţi care beneficiază de toate prerogativele si atributele funcţiei lor, îndeplinind drepturi si obligaţii asumate prin contracte de mandat.

Consiliul de mediere, în scopul organizării activităţii de mediere, are multiple atribuţii principale dar nu limitative, prevăzute la art.20 din Legea nr. 192/2006, modificata si completata. Lit. n) din art. 20, mai sus precizat, stipulează expres că instituţia, înfiinţata prin lege, Consiliul de mediere, "îndeplineşte orice alte atribuţii prevăzute de lege".

La art. 17 alin.2) din lege este prevăzut că organizarea şi funcţionarea Consiliului de mediere se face potrivit Legii nr. 192/2006, privind medierea şi organizarea profesiei de mediator, precum şi Regulamentului de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere

adoptat prin Hot. nr. 5 din 13 mai 2007, modificat şi completat. Art. 2 din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere în vigoare reglementează clar aria de competenţă a Consiliul de mediere, respectiv "punerea în aplicare a prevederilor privind atribuţiile Consiliului, precum şi a dispoziţiilor privind organizarea profesiei de mediator."

În consecinţă, atât Legea privind medierea si organizarea profesiei de mediator cât şi Regulamentul de organizare si funcţionare a Consiliului de mediere, într-un raţionament logic, nu disjung cele două noţiuni, ele fiind privite ca un întreg, se îmbină pentru că nu ar putea exista activitate de mediere fără corp profesional şi invers, iar Consiliul de mediere este autoritatea ce complineşte prerogativele de organizare şi control în cadrul profesiei. însăşi Comisia consultativă a corpului profesional este constituită de Consiliul de mediere (art. 8 alin. 4 lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere) cu respectarea atribuţiilor stabilite de Consiliu. Altfel spus corpul profesional al mediatorilor este organizat de Consiliul de mediere în baza normelor stabilite de lege şi regulament iar legiuitorul, prin art. 24 din Legea nr. 192/2006, care se subînscrie Cap.3 "Organizarea şi exercitarea activităţii mediatorilor", lasă la îndemână modalitatea flexibilă de organizare a mediatorilor în sens larg în "asociaţii profesionale locale", neîngrădind în niciun fel mijlocul ales de asociere.

Prevederile actuale ale art. 24 din Legea nr.192/2006 stipulează că "Mediatorii se constituie în asociaţii profesionale locale şi naţionale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale şi protejarea statutului lor, şi pot adera la asociaţii profesionale internaţionale în condiţiile legii."

Prin Hotărârea O nr.5/25.03.2015 membrii Consiliului au hotărât ca procedura de consultare publica a mediatorilor sa se desfăşoare pana la data de 24.04.2015, timp de o luna de zile in care mediatorii au avut la dispoziţie inclusiv o adresa de email, special creată, pentru comunicarea rapidă a propunerilor referitoare la organizarea teritoriala a corpului profesional.

Toate aceste demersuri legale, pe care Consiliul de mediere le întreprinde prin adoptarea de hotărâri, luate prin votul celor 9 membri titulari (Dl. Padeanu Marin, preşedintele Asociaţiei PRO PACT, fiind membru in actualul mandat al Consiliului de mediere) aleşi in baza prevederilor legale ale Legii nr. 192/2006, modificata si completata, nu pot fi revocate sau efectele lor înlăturate pentru nelegalitate, actele administrative beneficiind de prezumţia de legalitate, si avem in vedere textul de lege al art. 19 alin. 4 din Legea nr.192/2006 care defineşte exact care este instrumentul prin care instituţia îşi exercita autoritatea de reglementare, organizare si control in mediere:

"In exercitarea atribuţiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorităţii membrilor care îl compun."

Organizarea mediatorilor autorizaţi constituie o necesitate la nivel naţional şi o nevoie de legitimitate instituţională care a fost transpusă în acest proiect de organizare teritoriala si care de altfel şi-a urmat cursul firesc de consultare publică in rândul mediatorilor şi de implementare fără sa încalce nicio prevedere a legii. Ba mai mult, noua organizare a fost salutata si sprijinita de celelalte instituţii publice ale statului.

Organizarea in teritoriu a mediatorilor autorizaţi s-a realizat prin voinţa mediatorilor care erau mai mult sau mai puţin afiliaţi in cele peste 100 asociaţii profesionale ale mediatorilor, înregistrate la data de 01.04.2015 in evidentele Consiliului, asociaţii independente, care nu au fost si nici nu sunt coordonate de Consiliu si care încasau taxe mediatorilor pentru înscriere si menţinere ca membru in asociaţie, taxe asupra cărora s-a creat confuzia ca ar fi încasate de Consiliul de mediere si pe care mediatorii le plăteau asociaţiilor profesionale amintite.

După ce Consiliul de mediere a abrogat prevederea, conform căreia mediatorii trebuiau, la autorizare, sa facă dovada înscrierii intr-o asociaţie profesionala din domeniul medierii, aceste asociaţii profesionale si-au diminuat activitatea in sensul ca mediatorii nu au mai fost nevoiţi sa se înscrie si sa plătească taxe si către aceste asociaţii. Acesta este adevăratul motiv pentru care sunt supuse criticii Hotărârile Consiliului de mediere nr. 196/2012,197/2012, 20/2014, 04/2016 15/2016, 30 si 31/2016.

Nici art. 24 din Legea nr. 192/2006 nu prevede o limitare de genul ca mediatorii se asociază doar in asociaţii profesionale cum in mod eronat înţeleg petentele sa dea expresie textului de lege. Chiar daca nu constituie temei de drept ci doar o opinie nici punctul de vedere al Guvernului României nr.1009/2016 pentru modificarea Legii nr. 192/2006 privind medierea si organizarea profesiei de mediator, iniţiata de dl senator PSD Alexandru Cordos împreuna cu un grup de parlamentari si nu de Consiliul de mediere (conform susţinerii reclamantelor), nu se opune organizării Corpului profesional al mediatorilor din România ci indica in mod clar ca aceasta organizare nu ar trebui impusa prin lege, „ ci lăsat la latitudinea corpului profesional, care îşi va exprima aceasta opţiune prin statut."

Cererea de anulare este desigur lipsita de temei, reclamantele nereuşind sa demonstreze nelegalitatea înfiinţării si funcţionarii structurilor din teritoriu care constituie in fapt Corpul profesional al mediatorilor din România si nici.

Cu privire la taxa anuala profesionala, despre care petentele susţin in mod greşit ca „nu este menţionata in ROF" (Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere adoptat prin Hot. nr.5 din 13 mai 2007, modificat şi completat), facem trimitere in concret la lit. j) din art. 20 din Legea nr, 192/2006, modificata si completata, care da Consiliului de mediere dreptul de a adopta "Codul de etica si deontologie profesionala a mediatorilor autorizaţi, precum si normele de răspundere disciplinara a acestora;" ori nerespectarea de către mediator a obligaţiei de a achita taxa profesionala este încadrata ca fapta care aduce atingere probităţii profesionale, cu menţiunea ca toate aceste prevederi, inclusiv existenta taxei profesionale anuale nu au aspect de noutate, ele fiind preluate, indiferent de titulatura utilizata din 2008 si pana in prezent, prin Hotărâri ale Consiliului, incluse in Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului de mediere (ROF) adoptat prin Hot. nr.5 din 13 mai 2007, modificat şi completat, si apoi in conţinutul Statutului profesiei de mediator adoptat prin Hotărârea nr. 39/18.07.2015.

Critica asupra Art. 5 din Hotărârea nr. 196 / 25.02.2012, privind modificarea unor hotărâri si schimbarea denumirii „Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor" in„taxa anuala profesionala" si cuantumul acesteia de la 400 lei la 300 lei, este nefondata. Din cuprinsul articolului se poate observa ca prin aceasta dispoziţie se modifica art.2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 prin urmare nu vorbim de o taxa nou instituita ci doar de redenumirea taxei si modificarea cuantumului acesteia.

Taxa profesionala este legala si este cunoscuta de mediatori încă de la autorizare, conform Cererii de autorizare si Actului de înfiinţare, care sunt anexe la ROF si pe care le ataşează.

Taxa anuala de administrare a Tabloului mediatorilor instituita la 14.12.2008 este una si aceeaşi actuala taxa anuala profesionala a cărei denumire a fost modificata in 25.02.2012 prin art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012.

Cuantumul acestei taxe a variat intre 400 lei si 300 lei in funcţie de nevoile si necesităţile instituţiei cu scopul susţinerii activităţilor Consiliului de mediere prin îndeplinirea însăşi a atribuţiilor ce-i revin conform art. 20 din Legea nr.192/2006 privind medierea si organizarea profesiei de mediator, modificata si completata, atribuţii pe care le regăsim dezvoltate in Secţiunea a 2-a, de la art. 16 la art. 19 din Hotărârea nr.5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare si funcţionare a Consiliului de mediere, modificat si completat, si identificate chiar in cuprinsul Hotărârii nr. 1437/14.02.2009 si ulterior in Hotărârea O nr. 20/31.05.2014 privind activităţile care au destinate încasările din „taxa anuala profesionala".

Cheltuielile de organizare si funcţionare, potrivit art. 21 din lege, au fost prevăzute a fi acoperite din veniturile proprii ale Consiliului de mediere, respectiv din: a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor; .....e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilita prin regulament, in baza art. 20 lit. m) din Legea nr. 192/2006, Consiliul a adoptat Regulamentul de organizare si funcţionare a sa.

Deci legea lasă o marja de apreciere Consiliului de mediere in a stabili alte sume din care sa îşi acopere cheltuielile de funcţionare, sub dubla condiţie de a fi stabilite prin regulament si de

a rezulta din activitatea Consiliului. Veniturile din care se acoperă cheltuielile de organizare si funcţionare nu sunt enumerate limitativ in textul art. 21 din Legea nr. 192/2006. In aplicarea ROF a Consiliului de mediere, respectiv a art. 9 si art. 18 din acesta, Consiliul de mediere a introdus taxa anuala profesionala abia prin Hotărârea nr. 196/25.02.2012, înlocuind taxa provenind din activitatea depusa pentru administrarea tabloului mediatorilor, aceasta din urma fiind introdusa pentru prima data prin Hotărârea Consiliului nr. 1307/14.12.2008, 1309/14.12.2008 si ulterior prin Hotărârea nr. 2450/06.08.2011 de modificare ROF. Aceste hotărâri nu au fost contestate de reclamante, ele producându-si efectele si întărind ceea ce astăzi este reglementat prin ROF si Statut.

Activitatea Consiliului, reglementata de art. 20 din legea nr. 192/2006, cuprinde printre atribuţii si întocmirea si actualizarea tabloului mediatorilor autorizaţi, tinerea evidentei birourilor mediatorilor.

Trimiterile la Directivele europene nu au incidenţa in cauza din moment ce are transpuse aceste Directive in legislaţia naţionala si este de notorietate principiul conform căruia Directivele nu aduc atingere legislaţiei naţionale in vigoare.

Prin adoptarea art. 5 din Hotărârea nr.196/25.02.2012 nu se modifica regimul de autorizare, prevăzut de Legea nr. 192/2006 ci se revine asupra unei condiţii de plata anuale a taxei profesionale, pe care mediatorii autorizaţi au obligaţia sa o achite odată cu intrarea in profesie. Cu toate acestea arătam instanţei ca forma in vigoare a art. 9 lit. b) din ROF a CM nu este contrara dispoziţiilor legale, paratul având o vasta activitate in ce priveşte evidenta mediatorilor autorizaţi, in consecinţa nu este contrar ca in schimbul acestei activităţi proprii, Consiliul sa perceapă o taxa. Nu se modifica durata autorizării prin neplata taxei profesionale anuale, cum in mod greşit reţin reclamantele. In cazul neplăţii taxei mediatorul poate fi sancţionat disciplinar prin suspendare din profesie pe o perioada determinata de la 1 luna la 6 luni, după caz.

Instanţa este chemata in prezenta cauza sa analizeze legalitatea Art. 3 st 4 din Hotărârea nr. 197/ 25.02.2012 privind facilităţile si modalitatea de încasare a taxelor profesionale;

Plata taxelor este o condiţie acceptata de mediatorii autorizaţi încă de la autorizare prin depunerea cererii de autorizare, aceştia dându-si acordul sa achite toate taxele către Consiliul de mediere si sa respecte hotărârile emise de Consiliu. Din momentul autorizării mediatorul se afla practic intr-o relaţie contractuala cu Consiliul de mediere. Dovada plaţii taxei profesionale anuale se face prin vizarea Legitimaţiei de mediator ceea ce nu contravine niciunui act juridic cu forţa probanta superioara.

Fata de prevederile art. 3 din Hotărârea nr. 197/ 25,02.2012 nu se desprinde nicio critica din cuprinsul cererii de chemare in judecata iar cu privire la dispoziţiile art. 4 nu poate fi primita critica întrucât aceasta taxa a fost introdusa prin Hotărârea Consiliului nr. 195/25.02,2012 pentru modificarea si completarea ROF, înlocuind taxa provenind din activitatea depusa pentru administrarea tabloului mediatorilor.

Rezulta ca taxa anuala profesionala reprezintă o taxa perceputa in condiţiile ROF si suma respectiva provine din activitatea desfăşurata de Consiliu. De altfel, reclamantele nici nu indica in ce mod contravine legii modalitatea de plata a taxei, denumirea ei sau care ar fi acele "diverse scopuri" insinuate, pentru care se încasează aceasta taxa.

Hotărârea nr. 20/ 31.05.2014, privind activităţile care au destinate încasările din „taxa anuala profesionala", modificata prin Hotărârea O nr. 15/13.04.2016, a fost transformata in totalitate fiind inaplicabila la momentul introducerii acţiunii la instanţa.

Astfel prin Hotărârea nr. 15/ 13.04.2016, de modificare a Hotărârea nr. 20/ 31.05.2014, privind destinaţia taxei profesionale anuale se modifica art. 1 si 2 din Hotărârea nr. 20/ 31.05.2014 si se abroga art. 3 si 4 din aceeaşi Hotărâre. In esenţa contestaţia prevederilor Hotărârii nr. 20/ 31.05.2014 nu se mai justifica la momentul actual.

Prin argumentele invocate de reclamante se aduc critici speculative fără legătura cu obiectul actului administrativ a cărui anulare se cere.

Consiliul de mediere este autoritate competenta in domeniul medierii, înfiinţat in baza art. 17 Legii 292/2006 in vederea organizării activităţii de mediere deci este instituţie publica centrala fiind evidenta organizarea si competenta acesteia la nivel naţional astfel cum descrie Decizia nr. 140 data de ICCJ in dosar nr. 33370/3/2008.

Fata de criticile aduse Hotărârii nr. 04/ 19.02.2016, privind termenul de gratie de 30.04.2016 si posibilitatea de plata eşalonată a taxelor profesionale anuale restante, si Art. 1, 2, 3 si 4 din Hotărârea nr. 30 / 08.08.2016, privind modificarea cuantumului taxei anuale profesionale obligatorii in cuantum de 400 lei, începând cu 01.01.2017, si modalitatea de plata a restantelor înregistrate de debitori aducem următoarele lămuriri instanţei de judecata:

Referitor la sancţiunile aplicate acestea sunt prevăzute de art. 39 alin. 1 lit, c) si d) din Legea nr. 192/2006, Consiliul neimpunând alte sancţiuni decât cele reglementate prin acte normative cu forţa juridica superioara. Pe de alta parte, aşa cum s-a reţinut mai sus, potrivit art. 38 lit. e) din legea nr. 192/2006 , constituie abatere disciplinara săvârşirea altor fapte care aduc atingere probităţii profesionale, Faptele care aduc atingere probităţii profesionale se găsesc reglementate la art. 31 alin. 2 din Statut, la lit. n) stabilindu-se ca este abatere disciplinara nerespectarea de către mediator a obligaţiei de a achita taxa anuala profesionala pana la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care aceasta taxa se datorează, pentru care se aplica sancţiunea suspendării din calitatea de mediator pe o perioada de la 1 luna la 6 luni. Statutul a fost adoptat cu respectarea art. 20 lit. j si k din Legea nr. 192/2006, ce stabilesc ca revine Consiliului obligaţia de a adopta Codul de etica si deontologie profesionala a mediatorilor autorizaţi, normele de răspundere disciplinara a acestora precum si de a aplica aceste norme.

In baza atribuţiilor conferite de lege, Consiliul a adoptat Statutul profesiei de mediator, ce conţine norme de răspundere disciplinara a mediatorilor autorizaţi si întrucât Legea nr. 192/2006 a reglementat abaterile disciplinare, care aduc atingere probităţii profesionale, cu titlu exemplificativ, Consiliul a stabilit in concret, in aplicarea legii, care sunt acele „alte fapte", care aduc atingere probităţii profesionale, in speţa, nerespectarea de către mediator a obligaţiei de a achita taxa anuala profesionala.

Prin probitate profesionala se înţelege cinste, corectitudine integritate, onestitate in exercitarea profesiei de mediator, ori, nerespectarea obligaţiei de a achita taxele profesionale datorate nu poate fi considerata un exemplu de corectitudine si onestitate in exercitarea profesiei.

Exercitarea profesiei de mediator presupune nu doar o relaţie corecta intre mediator si clientul sau ci si respectarea regulilor in relaţia cu Consiliul de mediere ca autoritate competenta in domeniul medierii.

Reglementarea normelor de răspundere disciplinara sunt de asemenea un prerogativ al Consiliului de mediere, aşa cum a arătat deja.

Probele ataşate fac dovada susţinerilor noastre împotriva criticilor invocate de reclamante.

In concluzie, instanţa nu poate lua în considerare un interes eventual, strict teoretic, pe care reclamantul îl invocă pentru sine sau în mod colectiv, fără un temei real.

Cum în speţă nu se verifică nerespectarea prevederilor art. 8 alin. 1) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ si nici a altor prevederi invocate de reclamant, faţă de cele arătate mai sus, solicită excepţiile invocate de Consiliul de mediere si respingerea cererii ca neîntemeiată în integralitatea ei.

ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT (denumită în continuare Pro Pact) cu sediul în Craiova, str. Şoimului, nr. 6, jud. Dolj, cod fiscal 29478675, reclamantă în cauza ce formează obiectul dosarului sus menţionat, în termen legal, în temeiul art. 201 alin. 2 din NCPC, a depus RĂSPUNS LA ÎNTÂMPINAREA formulată de pârâtul Consiliul de Mediere, solicitând instanţei respingerea excepţiilor invocate ca neîntemeiate, precum şi respingerea celorlalte susţineri din întâmpinare ca nefondate şi neîntemeiate.

I. Referitor la aspectele prealabile invocate de pârâtul Consiliul de mediere privind stabilirea cadrului procesual

Astfel cum a precizat şi prin acţiunea iniţială, este asociaţie profesională a mediatorilor, înscrisă în Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere (la acel moment în Secţiunea I - Asociaţii profesionale ale mediatorilor - aspect confirmat de extrasele aferente anilor 2013-2014, pe care le anexează).

Faţă de faptul că pârâtul Consiliul de mediere, în actuala sa componenţă, nu recunoaşte legitimitatea de a acţiona a asociaţiilor profesionale şi, explicit, în cauza de faţă solicită clarificări ce ţin de legitimarea şi capacitatea procesuală a subscrisei, facem următoarele precizări:

Încă de la prima sa formă şi până în prezent, Legea nr. 192/2006 (prin art. 24) a statuat şi recunoscut existenţa şi scopul asociaţiilor profesionale. Nu întâmplător, legiuitorul a inclus art. 24 din Lege în Capitolul 3 - Organizarea şi exercitarea activităţii mediatorilor.

Chiar unul din înscrisurile anexate de pârât la întâmpinare, respectiv Hotărârea nr. 2450/06.08.2011 privind modificarea şi completarea Regulamentului său de organizare şi funcţionare, la punctul 4 alin. (4), (5) şi (6), face referire expresă la Comisia consultativă a corpului profesional, regulamentul acesteia şi componenţa sa de la acel moment. Citează: "Comisia consultativă a corpului profesional este constituită din reprezentanţii asociaţiilor profesionale, având rolul de a formula propuneri privind organizarea profesiei şi de a aviza proiecte de hotărâri ce vizează exercitarea profesiei de mediator".

În acelaşi timp, art. 2 din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Comisiei consultative prevedea: "Scopul înfiinţării Comisiei este instituţionalizarea şi permanentizarea procesului de consultare dintre Consiliu şi asociaţiile profesionale ale mediatorilor în luarea deciziilor, cu respectarea interesului public şi a dorinţei asociaţiilor de a fi consultate cu privire la mediere, exercitarea profesiei, drepturile şi interesele corpului profesional al mediatorilor."

In concluzie, rolul asociaţiilor profesionale era de importanţă majoră, acestea asigurând reprezentarea mediatorilor în procesul decizional şi stabilind o permanentă legătură a mediatorilor membri cu Consiliul de mediere.

Precizează că, aşa cum rezultă şi din înscrisurile ataşate la cererea de chemare în judecată, Asociaţia Profesională de Mediere Pro Pact este organizaţie în fiinţă, activă din punct de vedere fiscal, cu actele la zi şi cu organe de conducere alese conform legii şi statutului acesteia. Certificatul de grefă depus la dosarul cauzei este actual, emis de Judecătoria Craiova la data de 03.11.2017.

Totodată, la solicitarea instanţei de judecată este în măsură să depună oricare din documentele ce ţin de activitatea asociaţiei.

Cu privire la litigiile la care face referire pârâtul face următoarele precizări:

- Dosarul nr. 5959/2/2017, se află în faza de recurs pe rolul înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi are ca obiect anularea în parte a Hotărârii nr. 39/18.07.2015 a Consiliului de Mediere - Statutul profesiei de mediator;

- Dosarul nr. 69/35/2017, se află în faza de recurs pe rolul înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi are ca obiect anularea în tot a hotărârilor nr. 30/08.08.2016 şi nr. 31/08.08.2016, emise de Consiliului de mediere.

Cauzele sus menţionate nu influenţează soluţionarea prezentei cauze, iar pârâtul, în situaţia în care consideră contrariul, poate utiliza pârghiile legale reglementate de normele procedurale.

Contrar susţinerilor pârâtului, prezenta acţiune nu are caracterul unei „şicane" la adresa sa şi nici nu creează un „prejudiciu de imagine", ci reprezintă demersul subscrisei - asociaţie profesională, justificat şi iniţiat exclusiv în scopul apărării drepturilor şi intereselor membrilor săi, la iniţiativa acestora, împotriva unor măsuri nelegale adoptate de pârât prin hotărârile contestate.

In realitate, pârâtul Consiliul de mediere a introdus în ultimele 12 luni peste 300 de cereri de chemare în judecată împotriva mediatorilor (între care şi membri ai Asociaţiei Pro Pact) ce au ca obiect recuperarea de sume de bani reprezentând „taxe restante" nelegale, începând cu anul 2010. Concomitent, mediatorii sunt notificaţi permanent şi ameninţaţi cu suspendarea sau pierderea calităţii de mediator, dacă nu achită aceste sume de bani (sancţiuni care nu sunt prevăzute de Legea nr. 192/2006).

In acest context, tocmai acest val de acţiuni iniţiat de pârâtul victimizat reprezintă adevărata pată pe imaginea profesiei, având în vedere că instituţia Consiliul de mediere ar trebui să promoveze rezolvarea alternativă a litigiilor şi nu să devină un furnizor constant de dosare pe rolul instanţelor din ţară.

II. Referitor la excepţiile procesuale invocate de pârât

1. Solicită instanţei respingerea excepţiei privind lipsa interesului de a acţiona

Prin acţiunea introdusă, subscrisa a arătat că are calitatea de asociaţie profesională a mediatorilor, constituită în scopul protejării drepturilor şi intereselor mediatorilor asociaţi. In acest sens, am depus ataşat acţiunii principale extras din Statutul actualizat al asociaţiei.

Precizează că există un interes legitim public vizat de prezenta acţiune, în sensul definit de art. 2 alin. 1 lit. r) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, de vreme ce, aşa cum am arătat în acţiunea formulată, prin reglementările atacate s-au încălcat Legea nr. 192/2006 şi Constituţia României, iar pârâtul Consiliul de Mediere a încălcat limitele competenţei stabilite de lege, acţionând cu abuz de putere.

Sunt îndreptăţiţi să formuleze prezenta acţiune în conformitate cu dispoziţiile art. 2 alin. 1 lit, a) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, care asimilează persoanei vătămate şi "organismele sociale, care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor şi intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate".

Asociaţia Profesională de Mediere Pro Pact este organism social interesat, astfel cum acesta este definit de art. 2 alin. 2 lit. s) din Legea nr. 554/2004: "organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, sindicate, asociaţii, fundaţii şi altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecţia drepturilor diferitelor categorii de cetăţeni sau, după caz, buna funcţionare a serviciilor publice administrative;",

Conform art. 206 alin. 2 din Codul civil: „Persoanele juridice fara scop lucrativ pot avea doar acele drepturi ţi obligaţii civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut. " Organismele sociale interesate care au ca obiect de activitate protecţia diferitelor categorii de cetăţeni (în cazul de faţă, mediatori) pot invoca vătămarea drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor săi. Sintagma "interesate" se referă la interesul acestora în cauză, condiţionat de specializarea acestora pe subiectul supus judecăţii. Interesul lor se limitează exclusiv la chestiuni care ţin de realizarea scopului acestora, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. 2 din Codul civil.

Referitor la argumentele ce vizează lipsa interesului, invocate de pârâtul Consiliul de mediere prin întâmpinare, solicită respingerea lor ca neîntemeiate şi pentru următoarele considerente:

Înscrierea Asociaţiei Profesionale de Mediere Pro Pact în Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere (la acel moment în Secţiunea I- Asociaţii profesionale ale mediatorilor) s-a făcut prin completarea unei cereri de înscriere, constatarea îndeplinirii unor condiţii şi emiterea deciziei nr. 47/19.03.2012. Prin urmare, menţinerea subscrisei în Registru este un drept câştigat şi nu echivalează cu faptul că asociaţia, citează: "se bucură în continuare de sprijinul Consiliului de mediere prin menţinerea în Registru ", astfel cum afirmă pârâtul.

Corelarea pe care pârâtul o face între dispoziţiile art. 8 alin. 11 din Legea nr. 554/2004 şi faptul că aceasta ar beneficia în continuare de calitatea de organizaţie în domeniul medierii, fără a suferi vreo vătămare în acest sens, nu are relevanţă în raport de obiectul cauzei şi nu dovedeşte

lipsa interesului său în promovarea prezentei acţiuni în justiţie. Interesul său este acelaşi cu interesele tuturor membrilor şi ale fiecărui membru în parte.

In speţa de faţă instanţa este chemată să verifice legalitatea unor hotărâri prin care pârâtul a instituit taxe profesionale în sarcina mediatorilor, obligaţia acestora de a le achita, precum şi noi sancţiuni şi abateri disciplinare, în lipsa unor prevederi legale care să-i confere această atribuţie, ceea ce reprezintă o vătămare concretă a drepturilor individuale ale membrilor noştri, mediatori autorizaţi.

Reglementările privind taxa anuală profesională cuprinse în hotărârile emise de pârât şi a căror anulare o solicită încalcă dreptul tuturor mediatorilor (şi implicit a membrilor Pro Pact) de a plăti taxe doar în condiţiile stabilite de lege. Conform dispoziţiilor Legii nr. 192/2006, singura taxă obligatorie este taxa de autorizare prevăzută la art. 8 alin. (1). în corelare cu această prevedere, singura taxă prevăzută de Lege din care Consiliul îşi constituie venituri, conform art. 21, este taxa de autorizare.

Demersul în justiţie efectuat de Asociaţia Pro Pact este menit să profite fiecărui membru mediator, tuturor membrilor ei şi, în mod determinat şi direct, acelor membri care în prezent sunt acţionaţi în instanţă de către Consiliul de mediere, solicitându-li-se sume de bani cu titlu de "taxă profesională restantă" şi care au împuternicit asociaţia să le reprezinte interesele în prezenta cauză.

Menţionează mai jos numele membrilor subscrisei acţionaţi în instanţă de pârâtul Consiliul de mediere:

- Berheci Corina, mediator autorizat, membru în Asociaţia Profesională de Mediere Pro Pact (împuternicire anexată prezentului răspuns);
- Duţescu Olimpia (fostă Iancu Olimpia), mediator autorizat, membru în Asociaţia Profesională de Mediere Pro Pact (împuternicire anexată prezentului răspuns).

În concluzie, interesul Asociaţiei Pro Pact în introducerea prezentei acţiuni îşi are fundamentul în scopul asociaţiei, acela de a reprezenta interesele profesionale ale membrilor săi, de a le proteja statutul şi de a apăra drepturile şi interesele acestora. Membrii asociaţiei Pro Pact sunt exclusiv mediatori, vizaţi în mod direct şi interesaţi de hotărârile emise de Consiliul de mediere şi de efectele acestor acte în sfera activităţii lor profesionale, cu atât mai mult cu cât unii dintre ei sunt chemaţi în judecată şi solicită în mod expres sprijinul asociaţiei din care fac parte în vederea apărării drepturilor şi intereselor lor.

2. Solicită instanţei respingerea excepţiei lipsei calităţii procesuale active a subscrisei

Prin întâmpinarea depusă, pârâtul Consiliul de mediere invocă lipsa mandatului de reprezentare al subscrisei din partea membrilor asociaţi, în scopul iniţierii prezentei acţiuni de chemare în judecată. în viziunea pârâtei, pentru promovarea acestei acţiuni, preşedintele asociaţiei, semnatar al acţiunii, ar trebui să prezinte mandatul dat de mediatorii membri ai asociaţiei pentru promovarea acestei acţiuni.

Faţă de aceste motive, înţelege că, în fapt, pârâta invocă excepţia lipsei calităţii de reprezentant.

Cererea de chemare în judecată formulată de subscrisa este semnată de preşedintele asociaţiei profesionale, Marin Pădeanu, în calitate de reprezentant legal al Pro Pact. Această calitate rezultă din Certificatul de grefa emis de Judecătoria Craiova la data de 03.11.2017 şi anexat la acţiunea de chemare în judecată.

Pentru a înlătura alte dubii, depune ataşată la prezentul răspuns şi hotărârea Adunării Generale din data de 20.12.2017, în cadrul căreia s-a decis introducerea acţiunii de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar.

Totodată, în pagina 2 a întâmpinării, pârâtul afirmă că "nu are atribuţii de control şi verificare asupra Asociaţiilor profesionale" pentru ca apoi, în argumentarea acestei excepţii, să se contrazică şi să pretindă că, reclamanţii aveau obligaţia de a înştiinţa Consiliul de Mediere anual cu privire la lista membrilor asociaţi. Este lipsită de relevanţă lista membrilor, de vreme ce reclamanţii sunt asociaţii profesionale, în funcţiune, cu membrii mediatori. Nici numărul

mediatorilor membrii şi nici numele lor nu sunt relevante în prezenta acţiune, de vreme ce asociaţia este constituită şi funcţionează legal şi acţionează conform scopului şi obiectivelor sale pentru protecţia membrilor săi.

In concluzie, solicită respingerea excepţiei privind lipsa calităţii de reprezentant ca neîntemeiată. în subsidiar, în raport de dispoziţiile art. 1, art. 2 alin. 1 lit. a) şi art. 8 din Legea nr. 554/2004, solicită şi respingerea ca neîntemeiată a excepţiei privind lipsa calităţii procesuale active, dacă pârâtul insistă să o invoce.

3. Respingerea excepţiei lipsei plângerii prealabile în ceea ce priveşte contestarea în termenul legal de 30 de zile.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâtul susţine că plângerea prealabilă formulată împotriva hotărârilor a căror anulare o solicităm a fost depusă tardiv, depăşindu-se termenul de 30 de zile prevăzut de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Arată că plângerea prealabilă a avut ca obiect revocarea în totalitate, respectiv în parte a unor acte administrative cu caracter normativ ale Consiliului de Mediere şi că, în raport de dispoziţiile art. 7 alin. I1 din Legea nr. 554/2004, plângerea prealabilă împotriva unui act administrativ normativ poate fi formulată în orice moment, legea nelimitând în timp dreptul de a formula plângere administrativă împotriva unui astfel de act. în acest sens s-a pronunţat şi înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Secţia Contencios administrativ şi fiscal prin Decizia nr. 1718 din 26 februarie 2013.

Distincţia între actele administrative individuale şi cele normative se realizează în funcţie de scopul pentru care au fost adoptate şi de întinderea efectelor juridice pe care le produc.

Astfel, actele administrative normative conţin reglementări cu caracter abstract, general, impersonal, care produc efecte erga omnes, în timp ce actele individuale produc efecte, de regulă, faţă de o persoană, sau uneori faţă de mai multe persoane, nominalizate expres în conţinutul acestor acte.

Faptul că hotărârile contestate privesc mediatorii autorizaţi, nu le transformă în acte administrative individuale. Un grad mai redus de generalitate nu transformă un act administrativ normativ într-un act administrativ individual.

O extensiune teritorială, temporală şi personală mai redusă nu conferă unui act administrativ un caracter individual.

Hotărârile a căror anulare o solicită nu sunt altceva decât o etapă intermediară a procesului juridic normativ. Din aceste hotărâri derivă numai indirect obligaţii individuale, fapt ce le confirmă caracterul normativ întrucât din actele administrative individuale derivă direct drepturi şi obligaţii personale. Aceste hotărâri nu privesc persoane determinate, ci doar reglementează normativ, ele aplicându-se în mod repetat unor persoane diferite (mediatori) pe parcursul existenţei lor, astfel că este evident caracterul impersonal.

In consecinţă, solicită respingerea excepţiei invocate de pârât, având în vedere că pentru contestarea actelor normative ce fac obiectul prezentei cauze, acţiunea în justiţie poate fi promovată oricând, după cum rezultă din prevederile imperative ale art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004.

III. Referitor la aspectele invocate de pârât în legătură cu fondul cauzei

Solicită să se constate că apărările pârâtului, astfel cum au fost descrise prin întâmpinarea depusă la dosar, în majoritatea lor sunt străine de obiectul cererii de chemare în judecată şi, în consecinţă, să le respingă.

De asemenea, solicită să se constate că prin apărările formulate pârâtul nu combate motivele de nelegalitate invocate prin cererea de chemare în judecată cu privire la fiecare dintre hotărârile contestate, decât într-o foarte mică măsură şi doar cu referire la unele dintre acestea. în rest, ele se rezumă la prezentarea dezordonată de informaţii cu scopul de a distrage atenţia, de a crea o imagine falsă asupra realităţii, chiar hiperbolizată şi de a elabora ipoteze cu privire la motivele care au stat la baza demersurilor asociaţiilor profesionale reclamante, prin care se solicită anularea hotărârilor contestate.

Deşi nu şi-ar fi dorit să răspundă unor susţineri şi argumente care, aşa cum a afirmat, în mare parte nu au legătură cu cauza, având în vedere că multe dintre acestea sunt prezentate într-un mod incomplet, distorsionat şi uneori în totală contradicţie cu realitatea, consideră că este util să facă o serie de precizări care să ajute instanţa să-şi formeze o imagine completă, clară şi reală asupra situaţiei de fapt:

Pe fond, pârâtul susţine că:

-prin art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 nu s-a instituit o nouă taxă, ci doar s-a redenumit şi modificat cuantumul în ce priveşte vechea Taxă anuală de administrare a Tabloului mediatorilor, instituită la 14.12.2008;

- fosta "Taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor instituită la 14.12.2008 este una şi aceeaşi cu actuala taxă anuală profesională, a cărei denumire a fost modificată în 25.02.2012 prin art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012".

In acest context, pe de o parte, adoptarea Hotărârii nr. 196/25.02.2012 apare lipsită de finalitate, chiar inutilă, deoarece nu s-ar fi justificat schimbarea denumirii, în condiţiile în care taxa era folosită tot pentru administrarea Tabloului; mai mult decât atât, prin Hotărârea nr. 20/31.05.2014 s-a reglementat că taxa profesională anuală este pentru administrarea Tabloului care a fost motivul pentru care s-a impus această nouă reglementare, din moment ce era deja instituit acest lucru prin Hotărârea nr. 196/25.02.2012, aşa cum afirmă chiar pârâtul? (precizează că ambele hotărâri au fost adoptate de acelaşi Consiliu de mediere!)

Pe de altă parte, prin Hotărârea nr. 30/08.08.2016 s-a revenit la un cuantum de 400 de lei anual, pârâtul afirmând că aceasta a fost determinată de "nevoile şi necesităţile instituţiei", deci nu de activitatea de administrare a Tabloului, aşa cum rezultă din destinaţia taxei, susţinută de pârât conform celor expuse în paragraful precedent!

Această inconsecvenţă a pârâtului în afirmaţii, atitudinea oscilantă şi argumentele contradictorii denotă nesiguranţa pârâtului în justificarea cadrului legal care a stat ia baza emiterii hotărârilor contestate în cauză.

In vederea soluţionării fondului cauzei se impune şi solicită să se pună în vedere pârâtului să depună la dosarul cauzei bugetele de venituri şi cheltuieli aferente anilor 2012-2017 pentru a se observa care au fost efectiv sumele de bani cheltuite cu administrarea Tabloului şi care au fost sumele de bani folosite pentru „nevoile si necesităţile instituţiei".

Asociaţia Profesională de Mediere Pro Pact a solicitat o serie de informaţii legate de publicarea Tabloului mediatorilor, cerere la care nu a primit răspuns (ataşează cererea formulată).

Sumele de bani colectate de pârâtul Consiliul de mediere în ultimele 12 luni, în urma unor presiuni exercitate asupra mediatorilor (cu excluderea, suspendarea din profesie şi acţionarea în instanţă) au servit aproape exclusiv plăţii indemnizaţiilor foarte mari ale membrilor Consiliului şi salariilor personalului angajat, supradimensionat în raport cu nivelul de activitate al instituţiei şi nu au fost folosite pentru administrarea Tabloului mediatorilor, conform destinaţiei pretinse.

Deşi anual, începând din 2014, Consiliul de mediere înregistrează pierderi financiare însemnate, acesta nu a luat măsuri pentru eliminarea deficitului, ci a epuizat toate resursele financiare ale instituţiei provenite din taxele de autorizare din anii anteriori (2011-2013). Indemnizaţiile foarte mari ale membrilor au rămas nemodificate - 770.000 lei/an, nivelul acestora rezultând din raportul financiar publicat în 2014 şi ataşat.

Aceste cheltuieli foarte mari sunt confirmate de singurul raport financiar detaliat publicat vreodată de Consiliul de mediere, ce datează din anul 2014, referitor la perioada 01.01.2013-31.08.2014 şi a cărui publicare se datorează activităţii Comisiei consultative de la acel moment (formată din reprezentanţii asociaţiilor profesionale).

Se pot observa din cuprinsul raportului următoarele aspecte foarte importante care dovedesc faptul că pârâtul a folosit resursele încasate cu titlu de taxă profesională în alte scopuri decât cele afirmate, respectiv administrarea Tabloului mediatorilor (anexăm

prezentului răspuns o copie a raportului privind veniturile şi cheltuielile pentru perioada menţionată):

- conform acestui raport, în anul 2013 (pentru care se solicită plata taxei în baza Hotărârii nr. 196/25.02.2012), Consiliul de mediere a încasat din taxa anuală administrare tablou/profesională (aşa cum apare denumită în raport) suma de 472.707 lei; din această sumă nu a alocat nimic în vederea administrării/publicării Tabloului mediatorilor;

- în anul 2014 (pentru care se solicită plata taxei în baza Hotărârii nr. 196/25.02.2012 şi a Hotărârii nr. 20/31.05.2014), în perioada cuprinsă în raportul financiar (01.01.2014-31.08.2014) Consiliul de mediere a încasat din taxa anuală administrare tablou/profesională (aşa cum apare denumită în raport) suma de 440.550 lei; din această sumă nu a alocat nimic în vederea administrării/publicării Tabloului mediatorilor; singura sumă de bani apare a fi cheltuită în legătură cu un protocol de colaborare cu instanţele privind afişarea tabloului mediatorilor în format electronic şi este de 29.952 lei, ceea ce reprezintă 6,79% din banii încasaţi.

De la acel moment, la fel ca şi anterior lui, Consiliul de mediere nu a prezentat mediatorilor vreo situaţie financiară detaliată şi nici vreun raport privind activităţile anuale prestate, din care rezultă sumele de bani pretinse cu titlu de taxe profesionale (în sensul art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006).

Orice solicitare venită din partea mediatorilor autorizaţi, a asociaţiilor profesionale sau chiar a unui membru al Consiliului de mediere, de a obţine publicarea rapoartelor detaliate cu privire la veniturile, cheltuielile sau activităţile prestate de pârâtul Consiliul de mediere s-a lovit de refuzul categoric al acestuia, sub motivaţia că legea nu prevede o astfel de obligaţie în sarcina sa. (ataşează dovada unei solicitări în acest sens)

Cu privire la legătura pe care pârâtul încearcă să o creeze între dispoziţiile art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 şi hotărârile a căror anulare o solicită:

Argumentele din întâmpinare nu sunt de natură să înlăture criticile de nelegalitate formulate de reclamante. Interpretarea conform căreia legea lasă o marjă de apreciere Consiliului de mediere în a stabili alte surse de venit din care să îşi acopere cheltuielile de funcţionare este profund eronată şi esenţial nelegală. Condiţia prevăzută de dispoziţiile art. 21 lit. e) are tocmai rolul de a preîntâmpina abuzurile ce ar putea apărea prin stabilirea discreţionară a unor sume care nu rezultă din activităţi concrete prestate de pârâtul Consiliul de mediere şi stabilite prin regulament. Or, prin art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012, pârâtul a introdus o taxă anuală profesională neprevăzută de lege, fără a defini / stabili o activitate pentru aceasta sumă de bani pretinsă.

Aceeaşi situaţie se manifestă şi în prezent, aspect demonstrat de textul articolului 2 din Hotărârea nr. 15/13.04.2016 care confirmă destinaţia reală a sumelor pe care pârâtul urma să le colecteze (şi pe care le colectează şi în prezent) de la mediatori: încasările Consiliului de mediere din taxa profesională se constituie ca venit propriu destinat susţinerii activităţii Consiliului de mediere. In aceste condiţii, pârâtul, adăugând la lege, şi-a creat o nouă sursă de venit -încasările din taxa anuală profesională, în afara celor pe care legiuitorul a înţeles să i le pună la dispoziţie.

Astfel, deşi art. 21 din Legea nr. 192/2006 precizează limitativ care sunt sursele de venit din care instituţia pârâtă îşi acoperă cheltuielile, instituţia insistă să creeze în mod artificial, fără a fi prevăzută de lege, o cotizaţie, o contribuţie, pe care mediatorii să fie obligaţi să o plătească pentru a-şi exercita profesia. O astfel de prevedere are un profund şi evident caracter nelegal.

Cu privire la aşa-zisa organizare teritorială la care face referire pârâtul şi legătura dintre aceasta şi Hotărârea nr.31/08.08.2016, arată că:

"Proiectul" referitor la ceea ce pârâtul denumeşte „organizare teritorială a profesiei de mediator" şi care a reprezentat viziunea actualei majorităţi care conduce Consiliul de mediere, fără o consultare prealabilă a corpului profesional, a fost transpus de acesta într-o serie de hotărâri prin care s-au înfiinţat aşa-numitele „corpuri judeţene ale mediatorilor", organizare care a fost preluată şi în Statutul profesiei de mediator.

Deşi organizarea reală a unei profesii, indiferent de forma în care se doreşte, se realizează prin modificarea legii profesiei, pârâtul Consiliul de mediere s-a subrogat legiuitorului, la fel cum a procedat şi cu instituirea taxei anuale profesionale şi a obligaţiei mediatorilor de a o achita.

Este important ca instanţa să îşi formeze o imagine reală asupra modului cum s-a desfăşurat organizarea teritorială a corpului profesional, prin raportare la statutul juridic al acestora şi nu în raport de descrierea subiectivă, chiar exagerată, prezentată de pârât.

In realitate, Consiliul de mediere a înfiinţat prin hotărâri nişte entităţi fără personalitate juridică, denumite în mod convenabil "corpuri judeţene", fără buget propriu şi fără patrimoniu, conduse de persoane care pot fi numite sau revocate de către Consiliul de mediere. Activitatea corpurilor înfiinţate de pârât s-a rezumat exclusiv la semnarea de protocoale, fără ca acestea să producă rezultate concrete în ce priveşte activitatea profesională a mediatorilor, care la acest moment este aproape inexistentă (cu titlu de exemplu, conform statisticii transmise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, la nivelul anului 2017 au fost soluţionate prin clasare, ca urmare a acordurilor de mediere, un număr de 113 cauze, ceea ce reprezintă un procent de 0,03 % din totalul cauzelor soluţionate prin clasare la nivel naţional).

Afirmaţiile pârâtului Consiliul de mediere în sensul că asociaţiile profesionale ar fi încasat taxe mediatorilor pentru înscriere şi menţinere ca membru, creând astfel confuzia că ar fi fost încasate de pârât sunt nereale, făcute cu rea credinţă şi solicităm respingerea lor ca lipsite de relevanţă.

Asociaţia Profesională de Mediere Pro Pact, ca organizaţie neguvernamentală, non-profit, nu a încasat niciodată taxe de înscriere sau cotizaţii de la membrii săi (ataşează extras din Statutul asociaţiei). Astfel de contribuţii se decid prin voinţa membrilor asociaţi şi totodată veniturile şi cheltuielile sunt supuse controlului acestora, prin comisia de cenzori. Astfel de mecanisme sunt total necunoscute Consiliului de mediere şi membrilor acestuia, obişnuiţi în decursul mai multor mandate să cheltuiască sumele foarte mari de bani rezultate din taxele de autorizare încasate de la mediatori.

In prezent aceste sume s-au epuizat iar mediatorii sunt văzuţi ca fiind unica şi cea mai sigură sursă de furnizare de sume de bani necesare acoperirii cheltuielilor exagerate şi nejustificate ale Consiliului de mediere şi membrilor acestuia.

Ca să facă o paralelă cu celelalte profesii liberale menţionează că taxele sau cotizaţiile anuale sunt prevăzute expres de lege tocmai pentru a fi evitat abuzul:

Legea 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de avocat:

"Art. 44 (l)Avocatul este obligat să ţină evidenţele cerute de lege şi de statut cu privire la cauzele în care s-a angajat şi să achite cu regularitate şi la timp taxele şi contribuţiile stabilite pentru formarea bugetului baroului şi a fondurilor Casei de Asigurări a Avocaţilor din România şi ale filialelor. Bugetul U.N.B.R. este format din contribuţiile barourilor, stabilite conform legii şi statutului profesiei."

Ordonanţa de Guvern nr. 65/1994 privind organizarea activităţii de expertiză contabilă şi a contabililor autorizaţi cu modificările ulterioare

ART. 37 (1) Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România şi filialele sale îşi acoperă cheltuielile din venituri, care se constituie din:

a) taxa de înscriere la examenul de expert contabil, respectiv de contabil autorizat;

b) taxa de înscriere în evidenţa Corpului Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România;

c) cotizaţiile membrilor, fixe şi variabile;

d) încasări din vânzarea publicaţiilor proprii;

e) donaţii, sponsorizări;

f) alte venituri din activitatea Corpului Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România şi a filialelor sale, stabilite prin Regulamentul de organizare şi funcţionare.

De asemenea activitatea forurilor de conducere a acestor profesii este verificată de o comisie de cenzori lucru ce lipseşte cu desăvârşire la Consiliul de mediere. După cum se poate observa atât din lege cât şi din celelalte reglementări aceştia nu au nici un for de verificare, nu dau nimănui nici un raport, nici Parlamentului, nici Guvernului / Ministerului Justiţiei, organe care nu au nici un control asupra Consiliului de Mediere. Practic Consiliul de Mediere este beneficiarul unei feude pe care o administrează discreţionar şi pe cale de consecinţă mediatorii devin simpli iobagi - cu încălcarea tuturor principiilor statului de drept.

Faţă de cele expuse, solicită să se constate atitudinea pârâtului ca fiind de totală rea credinţă, vicleană, nesinceră, schimbătoare în raport de interesul de moment urmărit, negându-şi cu uşurinţă, "la nevoie", chiar şi propriile acţiuni (în acest sens, afirmă că este străin de ultimul proiect de modificare al Legii nr. 192/2006, deşi este asumat prin semnătura membrilor Consiliului şi susţinut în mod public de acesta).

In dovedirea celor expuse îşi menţine cererea de probatorii formulată prin cererea iniţială şi ataşează, în copie, următoarele înscrisuri:

- extras din Registrul Organizaţiilor din Domeniul Medierii al Consiliului de Mediere;
- împuternicire a mediatorului Berheci Corina, membru al Asociaţiei Profesionale de Mediere Pro Pact, însoţită de copie adeverinţă;
- împuternicire a mediatorului Duţescu (fostă Iancu) Olimpia, membru al Asociaţiei Profesionale de Mediere Pro Pact însoţită de copie adeverinţă;
- Hotărâre a Adunării Generale a Asociaţiei Profesionale de Mediere Pro Pact din data de 20.12.2017;
-adresă a asociaţiilor profesionale privind Tabloul mediatorilor nr. 0534/17.02.2017;
- raport financiar aferent perioadei 01.01.2013 - 31.08.2014, însoţit de adresa Comisiei consultative din data de 18.11.2014;
- solicitare de publicare a rapoartelor financiare pe perioada 2011-2015;
- extras din Statutul Asociaţiei Profesionale de Mediere Pro Pact referitor la sursele de venituri ale acesteia.

Blaga Ghizela-Matilda, Negru Marinela Florentina, Buniov Stelian-Dorin si Tudor Daniel au formulat CERERE DE INTERVENŢIE IN INTERES PROPRIU solicitând instanţei de judecată să anuleze în întregime, respectiv în parte, următoarele hotărâri emise de Consiliul de mediere, după cum urmează:

- Art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012;
- Art. 3 şi 4 din Hotărârea nr. 197/25.02.2012;
- Hotărârea nr. 20/31.05.2014;
- Hotărârea nr. 04/19.02.2016;
- Hotărârea nr. 15/13.04.2016;
- Art. 1, 2, 3 şi 4 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016;
- Hotărârea nr.31/08.08.2016.

Arată că s-au adresat Consiliului de Mediere prin plângeri prealabile formulate împotriva actelor administrative normative reprezentate de hotărârile precizate mai sus, solicitând revocarea în întregime, respectiv în parte a acestora.

Consiliul de mediere nu a răspuns plângerilor prealabile formulate de subsemnaţii în termenul prevăzut de art.2 alin.(l) lit.h) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Apreciază ca in speţa de fata se regăsesc in fata unor acte administrative emise de către Consiliul de Mediere cu depăşirea competentei sale conform dispoziţiilor Legii, din următoarele considerente, iar in prezent pe rolul instanţelor se afla acţiuni in pretenţii depuse de către Consiliul de Mediere împotriva intervenienţilor in interes propriu din prezenta cauza , prin care se solicita obligarea acestora la plata „taxelor profesionale „, taxe care sunt nelegal percepute.

Consiliul de mediere este o instituţie de interes public care se organizează şi funcţionează conform prevederilor Legii nr.192/2006, atribuţiile sale fiind prevăzute în art. 20. Conform

acestor atribuţii Consiliului de mediere nu are dreptul de a institui taxe profesionale de tip anual în sarcina mediatorilor (în sensul unei sume de plată obligatorie pentru mediatori), taxe care ar constitui o condiţie pentru exercitarea profesiei şi prin care s-ar încălca durata nelimitată de autorizare ca mediator, garantată prin lege.

Totodată, art. 21 din lege prevede: "Consiliul de mediere îşi acoperă cheltuielile de organizare şi funcţionare din venituri proprii, după cum urmează:

a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor;

b) donaţii, sponsorizări, finanţări şi alte surse de venit, dobândite în condiţiile legii;

c) încasări din vânzarea publicaţiilor proprii;

d) sumele provenind din amenzile aplicate ca sancţiuni disciplinare;

e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament."

Potrivit literei e), reclamantul poate presta anumite servicii, activităţi, detaliate şi acceptate de către mediatori, din care poate obţine alte venituri, cu excepţia celor prevăzute la lit. a)- d), cu condiţia descrierii acestor servicii în Regulamentul său de organizare şi funcţionare.

Prin dispoziţiile hotărârilor emise în perioada 2012-2016, a căror anulare o solicită, „taxa" a fost modificată sub aspectul denumirii, cuantumului şi conţinutului său. Totodată, termenele de plată au fost diferite, ca şi sancţiunile pentru neplata acesteia.

Pentru a constitui obligaţie de plata pentru mediatori, taxele profesionale stabilite de către Consiliul de mediere trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

- Legea nr.192/2006 să prevadă obligaţia mediatorilor de a plăti taxe profesionale, ceea ce nu există, sau

- Legea nr.192/2006 să prevadă o activitate obligatorie pentru mediatori care să fie prestată lor de către Consiliul de mediere şi pe care mediatorii să fie obligaţi să o plătească acestuia, în baza lit. e) din art. 21, ceea ce de asemenea nu există.

Legea nr.192/2006 nu prevede nicio obligaţie de plată a vreunei taxe, ulterior autorizării (singurele taxe menţionate de lege sunt cele provenind din autorizarea mediatorilor).

In consecinţă, mediatorii nu sunt obligaţi să plătească nicio taxă către Consiliul de mediere, ci numai sume de bani pentru activităţile precizate în Regulamentul său de organizare şi funcţionare , prestate mediatorilor la cerere.

Pentru ca "taxele" încasate de către Consiliul de mediere sa fie legale, acestea trebuie să îndeplinească condiţia de a se încadra în categoriile de venit ale acestuia prevăzute la art. 21 din lege, respectiv la lit e) şi anume, să reprezinte sume provenite din activităţi ale Consiliului de mediere prestate mediatorilor şi ca acestea să fie precizate în Regulamentul său de organizare si funcţionare.

Dacă legiuitorul ar fi avut în vedere o astfel de obligaţie în sarcina mediatorilor ar fi prevăzut-o în mod expres în lege, ar fi stabilit ca fixarea cuantumului acesteia să fie decisă de mediatori în funcţie de costuri, obligând Consiliul de mediere să prezinte bugetul şi să existe şi mecanismul de aprobare a acestuia de către mediatori, respectiv descărcare de gestiune (în Conferinţă Naţională, Congres, etc), precum şi dovedirea efectuării activităţilor si prezentarea documentele aferente cheltuielilor. Totodată, legiuitorul ar fi prevăzut şi mecanisme de control din partea corpului profesional (comisie de cenzori) care să verifice modul în care sunt cheltuiţi banii colectaţi de la mediatori. Astfel de mecanisme nu există în lege, ceea ce demonstrează o dată în plus intenţia legiuitorului de a nu oferi instituţiei Consiliul de mediere dreptul de a institui taxe, deoarece ar fi creat un sistem abuziv de colectare de bani lipsit de posibilitatea de control al cheltuirii fondurilor constituite din contribuţia membrilor corpului profesional.

Principala sursă de finanţare (peste 90%) a fost reprezentată de taxa de autorizare ca mediator(în cuantum de 900 de lei) plătită de persoanele care au absolvit cursurile de formare în domeniu şi care au dorit să se autorizeze în profesie pentru a avea drept de practică. Astfel, în cei peste zece ani de existenţă un număr de aproximativ 11.000 de mediatori s-au autorizat în profesie, ceea ce a însemnat încasări de aproape 10 milioane de lei(RON). Majoritatea resurselor

financiare au fost cheltuite, în ultimii 4 ani, pentru plata indemnizaţiilor membrilor şi a salariilor personalului angajat. în prezent cheltuielile lunare ale Consiliului de mediere sunt de aproximativ 150.000 lei din care aprox. 60.000 lei reprezintă indemnizaţiile încasate de membrii consiliului iar 70.000 lei sunt cheltuieli cu salariile angajaţilor (în condiţiile în care în perioada 2014-2017 deficitul anual constant real al instituţiei a fost de aproximativ 1.400.000 lei).

Precizează că datele financiare din care rezultă deficitul sunt publice pe site-ul Ministerului de Finanţe, Consiliul de mediere având obligaţia de a depune anual bilanţul şi contul rezultatului exerciţiului.

Pe de altă parte, Consiliul de mediere nu a manifestat în toţi aceşti ani transparenţă financiară faţă de mediatori, nepublicând rapoarte financiare detaliate din care să rezulte modul în care au fost cheltuiţi banii încasaţi cu titlu de taxe de autorizare, "taxe de administrare a tabloului" sau „taxe profesionale". Aceasta cu atât mai mult cu cât unele dintre aceste taxe, aşa cum vom arăta, erau declarate a fi destinate prestării unor activităţi, ceea ce impunea justificarea cheltuirii acestor fonduri în vederea realizării strict a acelor activităţi preconizate.

Consiliul de mediere este un simplu organism administrativ care doar pune în aplicare dispoziţiile legii; el nu este organul superior de conducere al profesiei de mediator şi nici un organism asociativ al mediatorilor. Mai mult, Consiliul de Mediere este înregistrat în Registrul Naţional al Instituţiilor Publice din România la poziţia 10304.

Pârâtul nu poate pretinde mediatorilor sa-i susţină financiar funcţionarea curentă prin achitarea unei taxe anuale denumită în mod convenabil de pârâtă "taxa profesională" în scopul de a crea confuzie cu privire la existenta unei obligaţii profesionale de a o plăti.

Nu există niciun text de lege, care să condiţioneze dreptul de practică al mediatorului de plata unei sume de bani anuale la organismul de interes public, care 1-a autorizat, respectiv la Consiliul de Mediere.

Astfel, sunt încălcate şi dispoziţiile art. 7 şi 8 din Legea 192/2006, care prevăd că mediatorul este autorizat să exercite profesia, plătind o singură taxă, cea de autorizare.

Autorizaţia de practică nu are un termen de valabilitate anual.

Mediatorul nu este obligat de lege să-şi reînnoiască anual autorizaţia ca să exercite profesia şi nici să plătească o taxa de reautorizare anuală. In sensul legii, mediatorul este autorizat, urmând a avea drept de practică în baza autorizaţiei până la suspendarea sau încetarea, după caz, a calităţii de mediator, numai în condiţiile prevăzute de Legea 192/2006 Ia art. 14 şi, respectiv art. 15.

În art. 11, Directiva 123/2006 a Parlamentului European si Consiliului privind serviciile în cadrul pieţei interne prevede ca regulă " o autorizaţie nu este acordată unui prestator pe o durată limitată". Excepţiile de la regulă sunt două: i) existenţa unui motiv imperativ de interes general, astfel cum acesta este definit în glosarul de termeni în cuprinsul Directivei şi ii)reînnoirea autorizaţiei. Niciuna din aceste excepţii nu se regăsesc în Legea 192/2006. în consecinţă, autorizaţia de mediator are o durată nelimitată în timp.

În concluzie, niciuna dintre taxele profesionale prevăzute în Hotărârile 196/2012, 197/2012, 20/2014, 04/2016, 15/2016, 30/2016 şi 31/2016 nu îndeplinesc condiţiile de legalitate prevăzute de art. 21 din Legea nr.192/2006 pentru a constitui venituri la Consiliul de mediere şi în consecinţa nu pot fi încasate. Niciuna dintre taxele profesionale menţionate nu îndeplineşte condiţia de legalitate pentru a constitui obligaţii de plată pentru mediatori, deoarece nu există în lege obligaţii de plată a vreunei taxe profesionale.

La data de 11 iunie 2018, **Bobar Cosmina Flavia şi Biroul de mediator- Stoicu Mihaela -Narcisa au formulat CERERE DE INTERVENŢIE ÎN INTERES PROPRIU** solicitând instanţei de judecată să anuleze în întregime, respectiv în parte, următoarele hotărâri emise de Consiliul de mediere, după cum urmează:

- art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012;
- art. 3 şi 4 din Hotărârea nr. 197/25.02.2012;

- Hotărârea nr. 20/31.05.2014;
- Hotărârea nr. 04/19.02.2016;
- Hotărârea nr. 15/13.04.2016;
- art. 1,2,3 Şi 4 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016;
- Hotărârea nr. 31/08.08.2016.

În fapt, a fost acţionată în instanţă de către Consiliul de mediere pentru a achita suma de 2300 lei conform facturii nr. 4589, seria CM, din data de 01.11.2016 cauza formând obiectul Dosarului nr. 19298/55/2017.

Apreciază că în speţa de faţă ne regăsim în faţa unor acte administrative emise de către Consiliul de mediere cu depăşirea competenţei sale conform dispoziţiilor Legii, iar în prezent, pe rolul instanţelor se află o acţiune în pretenţii depusă de către Consiliul de mediere împotriva sa în interes propriu din prezenta cauză, prin care se solicită obligarea la plata „taxelor profesionale", taxe care sunt nelegal percepute.

Consiliul de mediere este o instituţie de interes public care se organizează şi funcţionează conform prevederilor Legii nr. 192/2006, atribuţiile sale fiind prevăzute de art. 20. Conform acestor atribuţii, Consiliul de mediere nu are dreptul de a institui taxe profesionale de tip anual în sarcina mediatorilor (în sensul unei sume de plată obligatorie pentru mediatori), taxe care ar constitui o condiţie pentru exercitarea profesiei şi prin care s-ar încălca durata nelimitată de autorizare ca mediator, garantată prin Lege.

Totodată, art. 21 din Lege prevede că: „Consiliul de mediere îşi acoperă cheltuielile de organizare şi funcţionare din venituri proprii, după cum urmează:

a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor;

b) donaţii, sponsorizări, finanţări şi alte surse de venit, dobândite în condiţiile legii;

c) încasări din vânzarea publicaţiilor proprii;

d) sumele provenind din amenzile aplicate ca sancţiuni disciplinare;

e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin Regulament."

Potrivit literei e), reclamantul poate presta anumite servicii, activităţi detaliate şi acceptate de către mediatori din care poate obţine alte venituri, cu excepţia celor prevăzute la Ut. a)- d), cu condiţia descrierii acestor servicii în Regulamentul său de organizare şi funcţionare.

Prin dispoziţiile hotărârilor emise în perioada 2012-2016, a căror anulare o solicit; „taxa" a fost modificată sub aspectul denumirii, cuantumului şi conţinutului său. Totodată, termenele de plată au fost diferite, ca şi sancţiunile pentru neplata acesteia.

Pentru a constitui o obligaţie de plată pentru mediatori, taxele profesionale stabilite de către Consiliul de mediere trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

- Legea nr. 192/2006 să prevadă obligaţia mediatorilor de a plăti taxe profesionale, ceea ce nu există, sau
- Legea nr. 192/2006 să prevadă o activitate obligatorie pentru mediatori care să fie prestată lor de către Consiliul de mediere şi pe care mediatorii să fie obligaţi să o plătească acestora, în baza lit. e) din art. 21, ceea ce, de asemenea, nu există.

Legea nr. 192/2006 nu prevede nicio obligaţie de plată a vreunei taxe, ulterior autorizării (singurele taxe menţionate de Lege sunt cele care provin din autorizarea mediatorilor).

În consecinţă, mediatorii nu sunt obligaţi să plătească nicio taxă către Consiliul de mediere, ci numai sume de bani pentru activităţile precizate în Regulamentul său de organizare şi funcţionare, prestate mediatorilor la cerere.

Pentru ca „taxele" încasate de către Consiliul de mediere să fie legale, acestea trebuie să îndeplinească condiţia de a se încadra în categoriile de venit ale acestuia prevăzute la art. 21 din Lege, respectiv la lit. e) şi anume, să reprezinte sume provenite din activităţi ale Consiliului de mediere prestate mediatorilor şi ca acestea să fie precizate în Regulamentul său de organizare şi funcţionare.

Dacă legiuitorul ar fi avut în vedere o astfel de obligaţie în sarcina mediatorilor, ar fi prevăzut-o în mod expres în Lege, ar fi stabilit ca fixarea cuantumului acesteia să fie decisă de

mediatori în funcţie de costuri, obligând Consiliul de mediere sa prezinte bugetul şi să existe şi mecanismul de aprobare a acestuia de către mediatori, respectiv descărcare de gestiune (în Conferinţă Naţională, Congres etc), precum şi dovedirea efectuării activităţilor şi prezentarea documentelor aferente cheltuielilor. Totodată, legiuitorul ar fi prevăzut şi mecanisme de control din partea corpului profesional (comisie de cenzori) care să verifice modul în care sunt cheltuiţi banii colectaţi de la mediatori. Astfel de mecanisme nu există în Lege, ceea ce demonstrează o dată în plus intenţia legiuitorului de a nu oferi instituţiei Consiliului de mediere dreptul de a institui taxe, deoarece ar fi creat un sistem abuziv de colectare de bani lipsit de posibilitatea de control al cheltuirii fondurilor constituite din contribuţia membrilor corpului profesional.

Principala sursă de finanţare (peste 90%) a fost reprezentată de taxa de autorizare ca mediator (în cuantum de 900 de lei) plătită de persoanele care au absolvit cursurile deformare în domeniu şi care au dorit să se autorizeze în profesie pentru a avea drept de practică. Astfel, în cei peste 10 ani de experienţă, un număr de aproximativ 11.000 de mediatori s-au autorizat în profesie, ceea ce a însemnat încasări de aproape 10 milioane de lei (RON). Majoritatea resurselor financiare au fost cheltuite, în ultimii 4 ani, pentru plata indemnizaţiilor membrilor şi a salariilor personalului angajat. în prezent, cheltuielile lunare ale Consiliului de mediere sunt de aproximativ 150.000 lei din care aproximativ 60.000 lei reprezintă indemnizaţiile încasate de membrii Consiliului iar 70.000 lei reprezintă cheltuielile cu salariile angajaţilor (în condiţiile în care în perioada 2014-2017 deficitul anual constant real al instituţiei a fost de aproximativ 1.400.000 lei).

Precizează că datele financiare din care rezultă deficitul sunt publice pe site-ul Ministerului de Finanţe, Consiliul de mediere având obligaţia de a depune anual bilanţul şi contul rezultatului exerciţiului.

Pe de altă parte, Consiliul de mediere nu a manifestat în toţi aceşti ani transparenţă financiară faţă de mediatori, nepublicând rapoarte financiare detaliate din care să rezulte modul în care au fost cheltuiţi banii încasaţi cu titlu de taxe de autorizare, „taxe de administrare a tabloului" sau „taxe profesionale". Aceasta cu atât mai mult cu cât unele dintre aceste taxe, aşa cum va arăta, erau declarate a fi destinate prestării unor activităţi, ceea ce impunea justificarea cheltuirii acestor fonduri în vederea realizării strict a acelor activităţi preconizate.

Consiliul de mediere este un simplu organism administrativ care doar pune în aplicare dispoziţiile Legii; el nu este organul superior de conducere al profesiei de mediator şi niciun organism asociativ al mediatorilor. Mai mult, Consiliul de mediere este înregistrat în Registrul Naţional al Instituţiilor Publice din România la poziţia 10304.

Pârâtul nu poate Pretinde mediatorilor să-i susţină financiar funcţionarea curentă prin achitarea unei taxe anuale denumită în mod convenabil de pârâtă „taxă profesională" în scopul de a crea confuzie cu privire la existenţa unei obligaţii profesionale de a o plăti.

Nu există niciun text de lege care să condiţioneze dreptul de practică al mediatorului de plata unei sume de bani anuale la organismul de interes public care l-a autorizat, respectiv la Consiliul de mediere.

Astfel, sunt încălcate şi dispoziţiile art. 7 şi 8 din Legea nr. 192/2006, care prevăd că mediatorul este autorizat să exercite profesia, plătind o singură taxă, cea de autorizare.

Autorizaţia de practică nu are un termen de valabilitate anual.

Mediatorul nu este obligat de lege să-şi reînnoiască anual autorizata ca să exercite profesia şi nici să plătească o taxă de reautorizare anuală. în sensul legii, mediatorul este autorizat, urmând a avea drept de practică în baza autorizaţiei până la suspendarea sau încetarea, după caz, a calităţii de mediator, numai în condiţiile prevăzute de Legea nr. 192/2006 la art. 14 şi, respectiv art. 15.

În art. 11, Directiva 123/2006 a Parlamentului European şi Consiliului privind serviciile în cadrul pieţei interne prevede ca regulă că „o autorizaţie nu este acordată unui prestator pe o durată limitată". Excepţiile de la regulă sunt două: i) existenţa unui motiv imperativ de interes general, astfel cum acesta este definit în glosând de termeni în cuprinsul Directivei şi ii)

reînnoirea autorizaţiei. Niciuna din aceste excepţii nu se regăseşte în Legea nr. 192/2006. în consecinţă, autorizaţia de mediator are o durată nelimitată în timp.

În concluzie, niciuna dintre taxele profesionale prevăzute în Hotărârile 196/2012, 197/2012, 20/2014, 04/2016, 15/2016, 30/2016 şi 31/2016 nu îndeplinesc condiţiile de legalitate prevăzute de art. 21 din Legea nr. 192/2006 pentru a constitui venituri la Consiliul de mediere şi, în consecinţă, nu pot fi încasate. Niciuna dintre taxele profesionale menţionate nu îndeplineşte condiţia de legalitate pentru a constitui obligaţii de plată pentru mediatori, deoarece nu există în lege obligaţii de plată a vreunei taxe profesionale.

Analizând cu prioritate, în conformitate cu disp. art.248 C.P.C. excepţia inadmisibilităţii acţiunii, invocată de pârâtul Consiliul de Mediere prin întâmpinarea formulată în cauză, Curtea reţine următoarele considerente:

În soluţionarea acestei excepţii, Curtea va avea în vedere calificarea actelor administrative contestate ca fiind acte administrative individuale, din următoarele considerente

Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamantele ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE APMR), ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE PRO PACT), ASOCIAŢIA COLEGIUL MEDIATORILOR(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE COLEGIUL MEDIATORILOR), precum şi în cererile de intervenţie în interes propriu formulate de către intervenienţii BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN şi TUDOR DANIEL s-a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul de Mediere anularea în întregime, respectiv în parte, a următoarele hotărâri emise de Consiliul de mediere, după cum urmează: art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012; art. 3 şi 4 din Hotărârea nr. 197/25.02.2012; hotărârea nr. 20/31.05.2014; hotărârea nr. 04/19.02.2016; hotărârea nr. 15/13.04.2016; art. 1, 2, 3 şi 4 din Hotărârea nr. 30/08.08.2016; hotărârea nr.31/08.08.2016.

Prin Hotărârea nr.196/25.02.2012, art.5 este stabilită taxa anuală profesională datorată de către toţi mediatorii autorizaţi cu formă de exercitare a profesiei conform Legii nr.192/2006 şi înscrişi în Tabloul mediatorilor, de către cei neautorizaţi conform Legii nr.192/2006, dar înscrişi în Tabloul Mediatorilor, de către mediatorii suspendaţi.

Această Hotărâre, respectiv art.5 contestat în prezenta cauză, a fost modificată, ulterior, prin Hotărârea nr.30/08.08.2016

Art.3 şi 4 din Hotărârea nr.197/25.02.2012 stabilesc beneficiul unei reduceri pentru mediatorii care datorează taxa anuală stabilită conform hotărârii anterioare, precum şi taxa de administrare tablou.

Hotărârea nr.20/31.05.2014 defineşte, în art.1, taxa anuală profesională, aceasta reprezentând taxa care se achită anual de către fiecare mediator autorizat, înscris în Tabloul Mediatorilor, precum şi consecinţele în caz de neachitare, în vreme ce prin Hotărârea nr.04/19.02.2016 se stabileşte termenul de graţie acordat pentru achitarea taxei profesionale de către mediatorii autorizaţi.

Ulterior, prin Hotărârea nr.15/13.04.2016 a fost modificată Hotărârea nr.20/31.05.2014, în vreme ce Hotărârea nr.31/08.08.2016 stabileşte procedura de recuperare a taxelor anuale profesionale datorate în temeiul hotărârilor anterior menţionate.

Sintetizând obiectul actelor administrative supuse cenzurii în prezenta cauză, Curtea reţine că acestea vizează, în principal, taxa profesională anuală, respectiv instituirea acesteia, cuantumul, persoanele căreia i se adresează, modalitatea de percepere a acesteia, precum şi taxa de administrare tablou al mediatorilor.

Pornind de la obiectul Hotărârii nr.196/2012, aşa cum a fost modificat prin Hotărârea nr.30/08.08.2016 se reţine că aceste hotărâri se adresează mediatorilor autorizaţi cu formă de exercitare a profesiei conform Legii nr.192/2006 şi înscrişi în Tabloul Mediatorilor, mediatorilor înscrişi în Tabloul mediatorilor , dar care nu au o formă de exercitare a profesiei conform Legii nr.192/2006, precum şi mediatorilor suspendaţi.

În raport de aceste aspecte, Curtea reţine că actele administrative contestate, părând că stabilesc reguli cu caracter general, ele se adresează potrivit conţinutului analizat anterior, numai mediatorilor care sunt înscrişi în Tabloul Mediatorilor, de unde se desprinde concluzia că aceste hotărâri se adresează unui număr determinat de subiecte de drept, neputându-se reţine aplicabilitatea erga omnes a acestora, rolul adoptării acestor hotărâri fiind acela de a institui o taxă pentru un număr determinat de persoane, respectiv de a organiza administrarea Tabloului Mediatorilor.

Sub acest aspect, al calificării actelor administrative contestate ca fiind acte administrative unilateral cu caracter individual, Curtea reţine ca fiind fondată apărarea pârâtului Consiliului de mediere în sensul că toate aceste hotărâri au fost emise în baza Legii nr.192/2006 privind medierea şi organizarea profesiei de mediator, adresându-se mediatorilor autorizaţi.

Astfel, conform disp. art.2 alin.1 lit.c din Legea nr.554/2004 actul administrativ este definit ca fiind actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării sau executării în concret a legii, care dă naştere, modifică sau stinge raporturi juridice.

În acest sens, Curtea reţine că, spre deosebire de actul administrativ normativ care cuprinde reglementări formulate abstract, cu caracter obligatoriu pentru un număr nedeterminat de subiecte de drept sau situaţii care se încadrează în ipoteza descrisă de norma pe care o instituie, actul administrativ individual este emis , conform disp. art.2 lit.c din Legea nr.554/2004, în scopul executării în concret a legii, adresându-se unui anumit destinatar sau unui grup determinat de destinatari, definiţi în cuprinsul său.

Ca atare, distincţia dintre actele administrative individuale şi actele administrative normative se realizează prin raportare la întinderea efectelor juridice pe care le produc.

Or, în speţă, prin actele contestate nu se poate reţine că acestea produc efecte juridice erga omnes, deoarece nu conţin reglementări cu caracter general, impersonale, ci produc efecte juridice faţă de un grup de persoane determinat în conţinutul actelor, ca fiind persoanele ce deţin calitatea de mediator, respectiv persoanele care îndeplinesc condiţiile impuse de art.7 din Legea nr.192/2006, mai exact persoanele care sunt înscrise în Tabloul mediatorilor, organizat conform disp. art.12 din lege.

În sprijinul acestor argumente, Curtea are în vedere şi opinia ÎCCJ exprimată în decizii de speţă, cu titlu de exemplu decizia avînd ca obiect contestarea unor acte administrative prin care se constituie comisiile pentru negocirea metodologiei de colectare a remuneraţiilor reprezentând drepturi patrimoniale de autor (Decizia nr.4039/2009 a ÎCCJ), stabilind că dispoziţiile cuprinse în aceste acte nu au caracter general, neputând fi aplicabile tuturor, ci se adresează unor anumite subiecte legate de dreptul de autor, colectarea remuneraţiilor în acest domeniu.

Nu poate fi reţinută ca fiind fondată susţinerea reclamantelor exprimată prin răspunsul la întâmpinare, în sensul că actele suspuse cenzurii au caracter normativ, chiar dacă prezintă o extensiune temporală, teritorială şi personal mai redusă,respective un grad mai redus de generalitate, având în vedere că aceste hotărâri se adresează unui grup determinat chiar din conţinutul lor de persoane, fiind identificate ca fiind persoanele ce figurează în calitate de mediator, în Tabloul mediatorilor, gestionat de către un organism autonom- Consiliul de mediere.

În concluzie, actele contestate nu respectă condiţiile detaliate anterior pentru ca un act administrative să poată fi considerat ca având caracter normative, întrucât nu stabilesc o conduită general şi impersonală, având aplicabilitate restrânsă, persoanele cărora le sunt aplicabile aceste reglementări fiind determinate, cu atât mai mult cu cât aceste reglementări nu se aplică şi în cazul altor categorii profesionale.

Ca atare, fiind determinată natura juridică a actelor administrative supuse cenzurii instanţei ca fiind acte administrative individuale, devin incidente disp. art.7 alin.1 din Legea nr.554/2004 în conformitate cu care înainte de a se adresa instanţei de contencios administrative competente, persoana care se consider vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim

printr-un act administrative individual care i se adresează trebuie să solicite autorităţii publice emitente sau celei ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a actului.

În acest sens, Curtea reţine că a fost formulată plângere prealabilă în cauză, fiind înregistrată sub nr.1851/30.05.2017, cu depăşirea atât a termenului de 30 zile , dar şi a celui de 6 luni de la data emiterii actelor contestate.

Este fondată, din aceste considerente, excepţia inadmisibilităţii acţiunii şi a cererilor de intervenţie în interes propriu formulate în cauză, excepţie invocată de pârâtul Consiliul de Mediere prin întâmpinările formulate atât cu privire la cererea de chemare în judecată, cât şi la cererile de intervenţie formulate.

Ca atare, avînd în vedere că procedura prealabilă administrativă este reglementată ca o condiţie de exercitare a dreptului la acţiune, respectiv ca un fine de neprimire a acţiunii, fiind obligatorie, neîndeplinirea acesteia sau îndeplinirea cu nerespectarea termenelor legale este sancţionată cu respingerea acţiunii ca inadmisibilă, conform disp. art. 193 alin.1 C.P.C, excepţia invocată de către pârâtul Consiliul de Mediere fiind întemeiată.

Faţă de toate aceste considerente, în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004, avînd în vedere disp art.193 alin.1 C.P.C vor fi respinse ca inadmisibile atât acţiunea promovată de reclamante, cât şi cererile de intervenţie în interes propriu formulate de intervenienţi, iar soluţionarea acuzei prin prisma acestei excepţii face de prisos analiza aspectelor de fond invocate de părţi.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Respinge acţiunea formulată de reclamantele ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE APMR), ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE PRO PACT), ASOCIAŢIA COLEGIUL MEDIATORILOR(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE COLEGIUL MEDIATORILOR) şi intervenienţii în nume propriu BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN şi TUDOR DANIEL, BIROU MEDIATOR BOBAR COSMINA FLAVIA şi BIROU MEDIATOR STOICU MIHAELA NARCISA împotriva pârâtului CONSILIUL DE MEDIERE, având ca obiect anulare act administrativ.

Respinge cererile de intervenţie în interes propriu formulate de intervenienţii BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN şi TUDOR DANIEL, BIROU MEDIATOR BOBAR COSMINA FLAVIA şi BIROU MEDIATOR STOICU MIHAELA NARCISA, împotriva pârâtului CONSILIUL DE MEDIERE

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare ce se va depune la Curtea de Apel Craiova.

Pronunţată în şedinţa publică de la 03 Octombrie 2018.

Preşedinte,
Alina Răescu

Grefier,
Maria Florescu

ROMÂNIA CURTEA DE APEL CRAIOVA SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Red.jud.ARăescu/16.10.2018

Dosar nr. 93/54/2018

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
ÎNCHEIERE
Şedinţa publică de la 19 Septembrie 2018
Completul compus din:
PREŞEDINTE: Alina Răescu
Grefier: Maria Florescu

x.x

S-a luat în examinare acţiunea formulată de reclamantele ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ A MEDIATORILOR DIN ROMÂNIA(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE APMR), ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE MEDIERE PRO PACT(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE PRO PACT), ASOCIAŢIA COLEGIUL MEDIATORILOR(DENUMITĂ ÎN CONTINUARE COLEGIUL MEDIATORILOR) şi intervenienţii în nume propriu BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN, TUDOR DANIEL, BIROU MEDIATOR BOBAR COSMINA FLAVIA şi BIROU MEDIATOR STOICU MIHAELA NARCISA, împotriva pârâtului CONSILIUL DE MEDIERE, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică au lipsit părţile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că reclamantele şi intervenienţii în nume propriu BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN, TUDOR DANIEL au depus o cerere, prin care solicită încuviinţarea probei cu înscrisuri şi a interogatoriului pârâtului, iar în cazul în care dosarul va rămâne în pronunţare, solicită amânarea pronunţării pentru a depune concluzii scrise.

De asemenea, s-a arătat că nu s-a depus de către intervenienţii BIROU MEDIATOR BOBAR COSMINA FLAVIA şi BIROU MEDIATOR STOICU MIHAELA NARCISA taxa de timbru aferentă cererii de intervenţie şi nu s-a depus de către apărătorul intervenienţilor BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN, TUDOR DANIEL contractul de reprezentare, după care;

Instanţa, din oficiu, invocă nulitatea cererilor de intervenţie de către intervenienţii BIROU MEDIATOR BOBAR COSMINA FLAVIA şi BIROU MEDIATOR STOICU MIHAELA NARCISA, ca urmare a neachitării taxei de timbru în cuantum de câte 50 lei.

În ceea ce priveşte cererea formulată de reclamante şi intervenienţii BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN, TUDOR DANIEL, prin care se solicită încuviinţarea de probe, respectiv interogatoriu şi înscrisuri, instanţa respinge cererea, constatând că nu au fost indicate înscrisurile, precum şi faptul că s-a depăşit termenul legal prin care se putea solicita încuviinţarea probelor.

Constatând că, prin întâmpinarea depusă la dosar de pârâtul Consiliul de mediere (fila 102) formulată împotriva cererii de intervenţie formulată de BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN şi TUDOR DANIEL, au fost invocate excepţia lipsei de interes şi excepţia lipsei plângerii prealabile, în ceea ce priveşte contestarea în termenul legal de 30 de zile, instanţa urmează a se pronunţa asupra acestor excepţii, odată cu fondul cauzei.

C U R T E A:

Pentru a se depune concluzii sau note scrise la solicitarea reclamantelor și intervenienților în nume propriu BLAGA GHIZELA MATILDA, NEGRU MARINELA FLORENTINA, BUNIOV STELIAN DORIN, TUDOR DANIEL, urmează a amâna pronunțarea în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 03.10.2018, pentru a se depune Concluzii scrise.

Pronunțată în ședința publică de la 19 Septembrie 2018

Președinte,
Alina Răescu

Grefier,
Maria Florescu

M.F. 20 Septembrie 2018